

บทที่ 7

ประเทศาธิตราเมือง

ยิวและสังคมโลกครั้งที่ 2

ทั้ง ๆ ที่ชาวบ้านได้รับความชื่นจากบันทึกสีขาวของปี 1939 ก็ตาม แต่ชุมชนยิวและผู้นำไชօอนนิสต์ไม่มีทางเลือกนอกจากสนับสนุนความพยายามของฝ่ายสัมพันธมิตรเพื่อต่อต้านนาซีที่กำลังประหัตประหารชาวเยอรมัน อย่างไรก็ตาม ก่อนที่การประชุมไชօอนนิสต์ ในปี ค.ศ.1939 จะสิ้นสุดลง ดร.ไวซ์เม้น ผู้นำบ้านได้แจ้งแก่นายกรัฐมนตรีอังกฤษที่ชื่อเนเวลล์ แชมเบลล์ (Neville Chamberlain) ว่า ยิวจะอยู่ข้างอังกฤษ และจะต่อสู้โดยเข้าข้างฝ่ายประชาธิปไตย

ในปี ค.ศ.1939 สถาแห่งชาติซึ่งเป็นตัวแทนชุมชนยิวปาเลสไตน์เริ่มปฏิบัติงานอย่างจริงจังโดยให้ความช่วยเหลืออังกฤษในสังคม มีชาวบ้านเข้าร่วมในกองทหารประมาณ 135,000 คน และช่วยในด้านการบริการอื่น ๆ ตอนสิ้นสุดสังคมด้วย แรกที่เดียวยังคงดูการต่อสู้ของยิวด้วยความสงสัย จนกระทั่งจำนวนชาวบ้านที่ให้ความช่วยเหลืออังกฤษในสังคมมีเพิ่ม กับจำนวนชาวอาหรับ ทำให้อังกฤษลดความระแวงลง ครั้นเมื่ออิตาลีเข้าร่วมกับฝ่ายนาซีในปี ค.ศ.1940 ชาวปาเลสไตน์จึงได้รับการยอมรับมากขึ้นให้ต่อสู้ สำหรับยิวซึ่งจะช่วยฝ่ายสัมพันธมิตร เหนืออิตาลีเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นในตอนหลังจะเห็นได้ว่าจำนวนผู้สมัครให้ความช่วยเหลืออังกฤษจึงมากกว่าอาหรับเกือบ 3 เท่า ในปี ค.ศ.1942 ได้มีการก่อตั้ง A Jewish Rural Special Police ในฐานะเป็นผู้ดูแลรักษาความสงบภายใน หน่วยงานนี้อยู่ภายใต้ผู้บังคับบัญชาชาวอังกฤษ อย่างไรก็ตาม ตลอดระยะเวลาของสังคมยังคงมีความกดดันซึ่งเป็นความกดดันจากชาวบ้านที่มีต่อรัฐบาลอังกฤษ และในที่สุดในปี ค.ศ.1944 ได้มีการก่อตั้ง Jewish Brigade

ระหว่างสังคมโลกครั้งที่ 2 ในปาเลสไตน์ผู้แทนยิวจัดหาสิ่งต่าง ๆ ทางเทคนิคและวัสดุเพื่อช่วยในสังคม กองทัพเรือ รถบรรทุกพร้อมคนขับและช่างเครื่อง การระดมผลิตผล

ทางเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม บรรหาร้านค้ายิ่งจำนวนมากจัดทำวัสดุจำพวกต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นโลหะ เครื่องไฟฟ้า ผ้า หนัง ซีเมนต์ และเครื่องเคมีต่าง ๆ ที่ใช้ประโยชน์ในสังคม

บรรยายถึงทางการเมืองในปาราเลสไตน์ยังคงกว่าเมื่อ 10 ปีที่ผ่านมา นักชาตินิยมอาหระหัวรุนแรงได้หมدไป และชุมชนยิวที่ถูกจัดตั้งขึ้นก็ยกเลิกการรณรงค์ในการเป็นศัตรู กับอังกฤษ อย่างไรก็ตามองค์การยิวที่ยังไม่ยุติการช่วยเหลือแบบใต้ดินแก่เหยื่อของ希特เลอร์ ตลอดเวลาของการขัดแย้งกันขององค์การยิวบังคลอนบนพื้นที่ดินที่มีดกழบก ชาวเยอรมันสู่ ปาราเลสไตน์ ชาวเยอรมันนี้จะถูกจับโดยกองเรือลาดตระเวนของอังกฤษและถูกส่งไปอาณานิคม บางแห่งของอังกฤษ ดังนั้นความขัดแย้งเรื่องการอพยพได้ทำให้ความกระตือรือร้นของไซอ่อนนิสต์ ในการให้ความร่วมมือกับอังกฤษลดน้อยลง ชาวเยอรมันสู่นี้มองดูนโยบายของอังกฤษเหมือนกับ การเมืองที่ปราศจากหัวใจโดยมีจุดมุ่งหมายอยู่ที่การเอาใจอาหระห์ ขณะที่ทางอังกฤษเชื่อว่าไซอ่อนนิสต์ ได้ดินถูกกระตุ้นโดยความมีมนุษยธรรมน้อยกว่าจุดประสงค์ทางการเมือง อังกฤษยืนยัน ต่อไปว่าจุดมุ่งหมายของไซอ่อนนิสต์คือการบังคับให้อังกฤษยื่นมือเข้าเกี่ยวข้องกับเรื่องการอพยพ ของยิวและการทำลายบ้านที่ก่อขึ้นมาตั้งแต่ปี 1939 เสีย ความสัมพันธ์ระหว่างทั้ง 2 เกือบจะถึงจุด แตกหักเมื่อผู้นำเยอรมันสู่นี้หยาคนถูกกล่าวหาว่านำอาวุธที่มีดกษัยมาจากการอาหระห์ ของกองทหารอังกฤษ ประชานขององค์การยิวชื่อ เดวิด บุน ภูเรียน ได้รายงานว่าสิ่งนี้เป็น ความพยายามอีกอย่างหนึ่งของอังกฤษเพื่อถูกชุมชนยิวและบังคับให้ทำบ้านที่ก่อขึ้นมาปฏิบัติ ซึ่งเป็นสิ่งที่พวกเขามิ่งพอใจมาก

กลุ่มผู้ก่อการร้ายยิวหรือ the Stern group ยังคงทำการสังหารมีตัวเพื่อต่อต้านอังกฤษ ต่อไป กลุ่มนี้มีผู้นำคือ อับราฮัม สเตอร์น (Abraham Stern) และพรรคพากอิกจำนวนหนึ่งได้ถูกออกจากราชอาณาจักรอังกฤษ หรือองค์การทางทหารแห่งชาติ เพราะกลุ่มนี้เลิกต่อต้านอังกฤษ ความ สัมพันธ์ระหว่างไซอ่อนนิสต์และอังกฤษถึงจุดวิกฤตในเดือนพฤษภาคม ค.ศ.1944 เมื่อสมาชิก ของกลุ่มสเตอร์น 2 คน ได้ลอบฆ่า Lord Meyne รัฐมนตรีอังกฤษประจำตะวันออกกลาง ดร.ไวซ์ เมน ได้เขียนจดหมายไปถึงเซอร์ชิลแสดงความรู้สึกชุ่นเคืองและตกใจกลัวอย่างลึกซึ้งและรับ ประกันว่าชุมชนยิวจะจำกัดอำนาจของตนเอง

ระหว่างสังคม ผู้นำไซอ่อนนิสต์หลายคนได้แกล้งอีกครั้งหนึ่งถึงวัสดุประสงค์ทางการ เมืองของพวกเขายังแผนการณ์บิลท์มอร์ (Biltmore Program) ที่เรียกว่าเป็นน้ำพรมีการประ ชุมกันที่เมืองบิลท์มอร์ในคราวนิวยอร์ก ระหว่างเดือนพฤษภาคม ค.ศ.1942 ตามแผนการณ์นี้ได้ เรียกร้องให้องค์การยิวมีอำนาจควบคุมการอพยพของชาวเยอรมันสู่ปาราเลสไตน์ และการก่อตั้งประเทศ

ในฐานะเป็นการรวมตัวกัน มีบางกลุ่มที่พ่อใจการก่อตั้งประเทศไทยว่าหารับ แต่พระคพวากของ ดร.ยูดาห์ แมกเนส ขัดขวางแผนการณ์ใหม่นี้

เมื่อสองครามบุติดลงชาวบ้านทั่วโลกรู้สึกตกใจเมื่อพบว่า希特เลอร์ทำการประหัตประหารชาวบ้านประมาณ 6 ล้านคนเป็นอย่างน้อยซึ่งเท่ากับเกือบ 1 ใน 3 ของประชาชานบ้านโลก ชุมชนบ้านทุกแห่งรวมตัวกันและพยายามอย่างยิ่งที่จะได้ป่าเลสไตน์ให้เป็นที่ลี้ภัยของชาวบัญชาติที่เหลือทั้งหมด ขณะเดียวกันรัฐบาลอังกฤษและอเมริกาถูกแรงกดดันทางการเมืองการอพยพที่ผิดกฎหมายเพิ่มขึ้น และในปี ค.ศ.1946 ลักษณะความรุนแรงของบ้านที่ต่อต้านกองทหารอังกฤษ ก็ได้ฟื้นกลับคืนมาอีก

ทั้งนักการเมืองชาวอังกฤษและอเมริกาเห็นว่า คงไม่ยากเกินไปในการเข้าไปเกี่ยวข้องกับบ้านที่เป็นเหมือนของ希ตเลอร์ พระคริสต์นักบุญไม่เพียงแต่สนับสนุนข้อเรียกร้องของไซอองนิสต์เท่านั้น แต่ยังเรียกร้องให้ส่งชาวอาหรับป่าเลสไตน์ไปสู่ประเทศเพื่อนบ้านอาหรับ ในปี ค.ศ.1944 ได้มีการหาเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐ ทั้งผู้นำพระคริสต์บันลิกันและเดโมครติกเรียกร้องให้ยกเลิกข้อจำกัดเกี่ยวกับการอพยพของบ้านและยกเลิกข้อจำกัดในการให้สิทธิแก่ชาวบ้านเพื่อชี้อันที่ดินที่นั่น

เนื่องจากความสนใจในปัญหาบ้านและปัญหาป่าเลสไตน์มีมากจึงกล่าวประเด็นสำคัญในการเมืองอเมริกา ประธานาธิบดีทรัมป์แนะนำจังตัดสินใจร่วมกับอังกฤษเพื่อหาทางสรุปปัญหา ในปี ค.ศ. 1946 คณะกรรมการร่วมกันระหว่างอังกฤษ-อเมริกา จึงถูกส่งไปสู่ประเทศและตะวันออกกลางเพื่อแนะนำปัญหาการอพยพของชาวบ้านและอนาคตของป่าเลสไตน์ คณะกรรมการได้แนะนำให้มีดำเนินการผู้พิทักษ์ซึ่งเป็นตัวแทนทั้งรัฐบ้านและรัฐอาหรับ ให้จำกัดการขายที่ดินตามบันทึกสืบฯปี ค.ศ.1939 และให้ยอมรับผู้ลี้ภัยจำนวน 100,000 คนโดยเร็ว ขณะเดียวกันในป่าเลสไตน์ชาวบ้านที่ประกาศห้ามจ้างชาวอาหรับเข้าทำงานในกิจการที่จ้างโดยองค์การบ้าน และมีการใช้ความรุนแรงโดยทั้ง 2 ฝ่ายซึ่งถูกดำเนินโดยคณะกรรมการ การกระทำดังกล่าวถูกวิจารณ์ว่าต้องห้ามอาชญากรรมติดกันทั่วโลก รุนแรง และการอพยพที่ผิดกฎหมาย

ระหว่างการหาเสียงเลือกตั้งปี ค.ศ.1948 ประธานาธิบดีทรัมป์ประกาศสนับสนุนการอนุญาตให้ผู้ลี้ภัยจำนวน 100,000 คน มาสู่ป่าเลสไตน์แต่เขามิได้อายถึงข้อแนะนำอันอื่นของคณะกรรมการร่วมกันระหว่างอังกฤษและอเมริกา ทางตอนดอนได้แจ้งแก่ทรัมป์ว่าสิ่งนี้จะบังคับให้รัฐบาลอังกฤษส่งกองทหารซึ่งมีอาวุธพร้อมไปสู่ป่าเลสไตน์อีก นอกเสียจากว่าหน่วยของพวกบ้านที่

ผิดกฎหมายการจัดการรายไปและถูกปลดอาวุธ อังกฤษก็จะอนุญาตให้มีการอพยพอย่างกว้างขวางอีก

ชุมชนยิวในปาเลสไตน์ตอบโต้อังกฤษด้วยการต่อสู้ทางทหารอย่างเข้มงวด กลุ่มผู้นำในการตอบโต้นี้ได้แก่ ฮาaganah (Haganah) เออร์กัน (Irgun) สเตอร์น (Stern) อังกฤษตอบโต้โดยการจับผู้บริหารคนสำคัญของยิวหลายคนในเดือนมิถุนายน ค.ศ.1946 และค้นหาอาวุธที่ซ่อนอยู่ในที่ตั้งหลักแหล่งของยิวอย่างกว้างขวาง

ขณะเดียวกันในลอนדון ข้าราชการอังกฤษและอเมริกันปรึกษากันในเรื่องข้อเสนอของการแบ่งแยกอิสราเอลนั่นที่บังคับอยู่นั้นคือ Morrison-Grady Scheme โดยให้แบ่งปาเลสไตน์เป็นเขตอังกฤษ จังหวัดยิวและจังหวัดอาหรับ แต่บุคคลสำคัญของทั้งยิวและอาหรับบังคับเรียกร้องขอทั้งประเทศให้เป็นของฝ่ายตน ข้อตกลงที่ประนีประนอมอันสุดท้ายขึ้นหนึ่งก็คือให้เชื่อมต่อแห่งผู้พิทักษ์และอำนาจของจังหวัดเข้าด้วยกัน แต่ก็ถูกขัดขวางโดยทั้งยิวและอาหรับ

ส่วนรวมกลางเมืองที่บังคับดำเนินต่อไปในปาเลสไตน์ ความกดดันทางการเมืองในอเมริกาและความปรารถนาที่จะยุติภาวะทางการปักครองและการเงินของรัฐบาลอย่างตึงเครียดของอังกฤษ ได้ทำให้อังกฤษนำปัญหานี้ไปสู่องค์การสหประชาชาติในเดือนเมษายน ค.ศ.1947 สมัชชาใหญ่ได้ส่งคณะกรรมการที่ชื่อว่า United Nations Special Committee on Palestine (UNSCOP) ไปยังดินแดนนั้นเพื่อสำรวจและค้นหาข้อสรุปภายหลังจากการสำรวจ UNSCOP สรุปว่า การร่วมมือกันระหว่างยิวและอาหรับเป็นไปไม่ได้

คณะกรรมการพิเศษของอินเดีย อิหร่าน และยูโกสลาเวีย ได้เสนอให้เป็นสหพันธ์รัฐโดยให้เป็นความพยายามครั้งสุดท้ายที่จะป้องกันความแตกแยกอย่างรุนแรงระหว่างยิวและอาหรับ และเพื่อหลีกเลี่ยงการแบ่งแยกไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตาม แต่ UNSCOP ซึ่งประกอบด้วยญี่ปุ่นจากประเทศที่สำคัญคือ ออสเตรเลีย แคนาดา เชคโกสโลวาเกีย กัมพูชา เนเธอร์แลนด์ เปรู สวีเดน และอุรุกวัย เสนอแนะให้มีการแบ่งเรือที่สุดเท่าที่จะทำได้

ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ.1947 สหประชาชาติได้รับแผนการณ์แบ่งแยกโดยคะแนนเสียง 33 ต่อ 13 และอีก 10 ไม่อุตสาหะ ดังนั้นปาเลสไตน์จึงถูกแบ่งออกเป็นดินแดนอาหรับ 3 แห่ง และยิว 3 แห่ง โดยก่อตั้งเป็นประเทศอาหรับและประเทศยิว ขณะที่เยรูซาเลมและดินแดนรอบด้านถูกตั้งเป็นเขตระหว่างชาติ จากข้อเสนอดังกล่าว เมื่อแบ่งแล้วทำให้มีชนกลุ่มน้อยชาวยิวจำนวน 1.5% ของประชาชนทั้งหมดอยู่ในรัฐอาหรับและชนกลุ่มน้อยชาวอาหรับประมาณ 45% ของประชาชนทั้งหมดในรัฐยิว ส่วนในดินแดนที่เป็นเขตระหว่างชาติจะมีชาวยิวและชาวอาหรับ

ເກົ່າ ຈັກ ອຢ່າງໄຮກຕາມພຣະຄວາມຈຳເປັນໃນດ້ານເຄຣະສູກິທີ່ຕ້ອງພຶກ ດິນແດນທັງ 7 ສ່ວນຈຶ່ງຕ້ອງຢູກເຂື່ອມເຂົາໃນໜ່ວຍທາງເຄຣະສູກິຈັນເດີຍກັນ

ສາງຄຣາມປາເລສໄຕນ໌ຄົງທີ 1 : ຈາກການແປ່ງແຍກດັກລ່າວໂລກອາຫັນທັງໝົດໄດ້ລຸກຂຶ້ນຕ່ອງຕ້ານ ທັນນີ້ພຣະການແປ່ງແຍກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຄົງການສහປະຊາດໃຫ້ໄປເຖິງກັບປົງເສົາກາບປົກຄອງຕະຫຼາດໃຫ້ກັນອາຫັນເຊື່ອເປັນຫຼຸນໃຫຍ່ໃນປາເລສໄຕນ໌ ດັ່ງນີ້ຄະນະການການແປ່ງປາເລສໄຕນ໌ຈຶ່ງພົບກັບວິກຸດກາລຶກຄົງທີ່ນີ້ ຕລອດເຂົາຫຼາຍທາງການຄະຫຼາດວັນອອກມີການເດີນຂົນວນຍ່າງໂກຮ່າເຄື່ອງເພື່ອຕ່ອດຕ້ານຜູ້ມື່ສ່ວນຮັບຜິດຍອບຕ່ອງການແປ່ງແຍກ ຂະແໜເຖິງກັນຫຼຸນຫົວໃນປາເລສໄຕນ໌ແລະໄຊ່ອອນນິສົດທີ່ໄລດ້ໄຈເໜືອລັ້ນໃນການກະທຳຂອງອົງຄໍການສහປະຊາດ ຄົນຫຼຸນສາວຍົງໃນເກລາວົມແລະເຢູ່ຈາເລີມເຕັ້ນຮ່າຮ້ອງເພັນກັນຕາມຄົນຍ່າງສຸກສັນນາຮ່າເຮີງ ແລະທຳວັນສົນທສນມຍ່າງເປີດເຍືອກັບກອງທາຫາຮັກຖະໜາ ຄວາມປິດຍິນດີຂອງຫຼຸນຫົວປາເລສໄຕນ໌ມີໄດ້ແສດງອອກມານານັນ 10 ປີ ຂະທິ່ງຜູ້ນໍາໄຊ່ອອນນິສົດວັງແນກການນີ້ ກ່ອຕັ້ງຮູ້ຍົວ ແຕ່ອັກຖະໜາປົງເສົາກາບທີ່ຈະທຳອະໄໄກບັນຫຼຸບຂອງອົງຄໍການສහປະຊາດ ທັນນີ້ພຣະມີເພີ່ມຫຼຸນຫົວເຖິງນັ້ນ(ຍົວ) ມີໃໝ່ທັງ 2 ຜ້າຍ (ຍົວແລະອາຫັນ) ທີ່ຍົມຮັບຂົນວນດັກລ່າວ ຄວາມຂັດແຍ້ງທາງທາຫາທີ່ຄາດໄວ້ຮ່າງຍົວແລະອາຫັນ ທຳໄຫ້ກອງກຳລັງຂອງອັກຖະໜາກອນອອກໄປສູ່ເຫດຄວາມປລອດກັຍຮະຫວ່າງຮອຍຄອຍການຄອນຕົວອອກໄປຂອງພວກເຂົາເອງ ຮັບງານຄານີ້ຂອງອັກຖະໜາມີໄດ້ມີຄວາມພຍາຍາມໄດ້ທີ່ຈະເປັນຍໍາຈຳນັກທີ່ຂອງຕະຫຼາດໄປສູ່ຍົວທີ່ອາຫັນ ລົລົກຄົມມີອັກຖະໜາກອນຕົວອອກໄປຈາກດິນແດນ ຍົວແລະອາຫັນກີຈະຕ່ອສຸກັນເພື່ອແຢ່ງຊີ່ຈຳນາຈໃນການປົກຄອງດິນແດນແທນທີ່ອັກຖະໜາ

ດັ່ງນີ້ການຈະລອງຍ່າງກະຕືອງວ່າກະຕືອງກົດຕົວອອກໄປຂອງພວກເຂົາເອງ ຮັບງານຄານີ້ຂອງອັກຖະໜາມີໄດ້ມີຄວາມເຄີຍຫຼັກກັນ ເຊັ່ນ ເຢູ່ຈາເລີມ ມີຜູ້ເດີນຂົນວນຫວາຫັນໂລມເຕີຮ້ານຄ້າຍົວແລະການຕອບໄດ້ການກະທຳຂອງອັກຝ່າຍຫຼັກກັນກີດຕາມມາໃນໄໝ້ໆ ກາຍໃນວຸລາໄມ້ກີ່ຂ້າວໂມປະເທດທີ່ປະເທດກົດກອງຢູ່ໃນກາວະສົງຄຣາມໃໝ່ ຈຶ່ງໄມ້ມີທີ່ວ່າງສໍາຫັບພວກຫັວປານກລາກທີ່ພຍາຍາມຈະປະນິປະນອມ ນັບເປັນການຕ່ອສູ້ເພື່ອຫັນນະໂດຍເຕັດຂາດຂອງຍົວທີ່ອາຫັນຝ່າຍໄດ້ຝ່າຍຫຼັກກັນ

ຍ່າງໄຮກຕາມ ຄວາມພຍາຍາມຂອງອາຫັນທີ່ຈະຍົກກຳລັງທາງທາຫາແລະຮວບຮົມເຄື່ອງມືອາກທາຫາຖະໜາຈັດຍ່າງໄມ້ເປັນຮະບັບ ດ້ວຍຄ້ານາຈສ່ວນກລາກທີ່ໄມ້ເຂັ້ມແຂງຈົງຕລອດຈົນຄວາມຂ່າຍເໜືອຈາກກາຍນອກມີເພີ່ມເລີກນ້ອຍ ຖື້ນແນ້ວ່າກຳລັງອາສາສັກຄຣເລິກ ຈົງຂອງກອງໂຈຣອາຫັນປາເລສໄຕນ໌ຈະໄດ້ຮັບການຮວບຮົມຍ່າງດີ ແຕ່ຫາວໜ່ານອາຫັນມີໄດ້ຮ່ວມມືອັດວຍໃນເມືອງໃໝ່ ເຊັ່ນ ຈັກພາ ເຢູ່ຈາເລີມ ແລະໄຂພາ ຜູ້ນໍາອາຫັນຂອງເມືອງນັ້ນ ຖື້ນແນ້ວ່າກຳລັງອາສາສັກຄຣເລິກ ແຕ່ປະເທດຕາມຫນບຫວ່າງໃໝ່ມີໄດ້ເຂົ້າມາເກີຍວ່າຂອງດ້ວຍຈະກະທຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງການຕ່ອສູ້ໄດ້ແຢ່ງຊີ່ຈຳນາຈໃນການປົກຄອງດິນແດນແທນທີ່ອັກຖະໜາ

ปลดปล่อย ในตอนรัฐสังคามกำลังของฝ่ายอาหรับได้แก่กำลังของผู้ก่อการร้ายจำนวนเพียงเล็กน้อย และพากาชาสามัคคุ์ผ่านศึกเมื่อสังคามปี ค.ศ.1936-1939 เท่านั้น

ในขณะเดียวกัน ชุมชนยิวซึ่งเลิกกว่าแต่มีกำลังที่เข้มแข็งกว่ามีการเตรียมพร้อมในการรบดีกว่าอาหรับ เช่น อาหาร ยา การขนส่ง การคมนาคม และบริการที่สำคัญอื่น ๆ ไม่เพียงแต่มีทหารผ่านศึกที่เคยอยู่ในกองทัพของญี่ปุ่นในสังคามโลกครั้งที่ 2 แต่ยังมีผู้บริหารที่ได้รับการฝึกฝนแบบตะวันตกให้มาจัดระเบียบชุมชนในระหว่างสังคาม สิ่งสำคัญที่สุดก็คือมีความชำนาญในการรวมชุมชนผิวหัวทั้งชายหญิงและเด็กอย่างที่ไม่เคยรวมกันมาก่อน

ขณะที่สังคามกลางเมืองแฟกรายจายทั่วไป ความโหดเหี้ยมก็ได้แพร่ไปในระหว่างทั้ง 2 ฝ่าย การต่อสู้กันแรงมากขึ้นกล่าวเป็นเรื่องของชีวิตหรือความตายสำหรับทุกคนที่เข้าไปเกี่ยวข้องด้วย ความรุนแรงที่สำคัญที่สุดก็คือการฆ่าหมู่ Irgun massacre ในเดือนเมษายน ค.ศ.1948 เป็นการฆ่าทั้งผู้ชาย ผู้หญิง และเด็ก ในเมือง Dier Yassin ใกล้เยรูซาเลม เหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้ทั้งอาณาจักร และองค์การยิวสถาปัชั่นการฆ่าหมู่นั้นอย่างรุนแรง แต่การประณามการโจมตีนี้แฟกรายไปรวดเร็วหากันไปคลอดหมู่บ้านและเมืองอาหรับ ชาวหมู่บ้านจึงกลัวการฆ่าหมู่ทำให้เกิดความล่มสลาย ในตอนปลายเดือนพฤษภาคม ชาวเมืองและชาวหมู่บ้านอาหรับทั้งหมดได้หนีไปสู่ประเทศเพื่อนบ้านอาหรับ การหนีของชาวอาหรับครั้งแรกเกิดในเดือนธันวาคมและมกราคม ส่วนใหญ่เป็นครอบครัวที่ร่ำรวยได้ลี้ภัยไปสู่ประเทศเพื่อนบ้าน ขณะที่ความรุนแรงมีมากขึ้นความหวังก็เพิ่มมากขึ้น อาหรับนับพันหนึ่งไปเพื่อความปลอดภัย เมื่อสังคามกลางเมืองยุติลงในปี ค.ศ.1949 มีผู้ลี้ภัยอาหรับปาเลสไตน์ 750,000 คนในเลบานอน ซีเรีย จอร์แดน และอิรัก ภาษา ซึ่งอิรักเป็นแหล่งหลักของการลี้ภัยทางใต้ของปาเลสไตน์

ปฏิกริยาที่แตกต่างกันของยิวและอาหรับที่มีต่อสังคามเห็นได้จากความแตกต่างในการรวมตัวกันของชุมชนยิวและชุมชนอาหรับ เมื่อการต่อสู้เริ่มต้นขึ้น รัฐบาลก็งดงามีชัยชนะเหนืออุดินแคนหลายแห่ง แม้แต่การบริการทางไปรษณีย์ของยิว การทำแสตมป์ของตนขึ้นใช้ก็ดำเนินไปด้วยดีโดยให้บริการแก่ชุมชนยิวจำนวนมากก่อนที่อังกฤษจะถอนตัวออกจากประเทศในเขตดินแดนของยิว กว้างหลายและคำสั่งได้ ก็ยังคงยึดปฏิบัติอยู่ต่อไป ศิลธรรมของประชาชนก็สูงชี้เป็นผลมาจากการที่ชุมชนยิวรวมตัวกันได้ภายใต้ผู้นำที่มีความสามารถ

สำหรับชุมชนอาหรับมิได้มีผู้นำที่ดีเช่นนั้น การปกครองก็ไม่เป็นที่พอใจ หน้าที่สำคัญของรัฐบาลเกือบทั้งหมดอยู่ในมือของข้าราชการในระบบอาณัติของอังกฤษ ในต้นปี ค.ศ.1948 ไม่นานนักภายในหลังจากที่ผู้นำอาหรับเกือบทั้งหมดถูกพอกอกประเทศ ผู้บริหารชาวอังกฤษ

ก็ออกไปเช่นกัน มิได้ทึ่งบุคคลที่มีความสามารถในการจัดการเรื่องสำคัญ หรือช่วยรักษาศิลธรรมของส่วนรวมเอาไว้ หน้าที่จำเป็นของรัฐบาลคือการรักษาภูมายคำสั่ง และสิงอำนาจประโยชน์ ต่าง ๆ เช่น น้ำไฟฟ้า ไปรษณีย์ ตำรวจ การศึกษา อนามัยและสาธารณสุข เนื่องจากไม่มีผู้นำที่มีความสามารถพอที่จะแนะนำพากษาฯ ตลอดจนการสลายตัวเกื้อบจะหงุดของรัฐบาลในชุมชนอาหารับปาเลสไตน์ จึงทำให้ความหวังกลัวของอาหารับเกิดขึ้นพร้อมกับชัยชนะทางทหารของยิว

ในราวกางเดือนพฤษภาคม ปี ค.ศ.1948 ความขัดแย้งระหว่างยิวและอาหารับจึงกลายเป็นสงครามกลางเมืองระหว่างยิวปาเลสไตน์และอาหารับปาเลสไตน์ในวันที่ 14 พฤษภาคม ค.ศ. 1948 เมื่อการปักครองในระบบอาณัติของอังกฤษจนจะสูญเสีย หน่วยสุดท้ายของอังกฤษได้ออกจากประเทศและอิสราเอลก็ได้รับการประกาศเป็นประเทศเอกสารช กองทัพจากอียิปต์ ซึ่งเรียกเลบานอน จอร์เจน และอิรัก หลังให้เหล้ามพรอมเดนเพื่อช่วยเหลือชาวอาหารับปาเลสไตน์ สำหรับชาวอิสราเอลมองดูถูกความว่าเหมือนเป็น “สังหารมเพื่ออิสราภาพ” ฝ่ายอาหารับทั้ง ๆ ที่มีจำนวนมากแต่มิได้รวมกันอย่างดี การรบจึงไม่มีประสิทธิภาพ และในไม่ช้าชาวอิสราเอลก็เป็นฝ่ายบุก

องค์การสหประชาชาติพยายามหาทางให้การต่อสู้สูญเสีย โดยแนะนำให้มีการพักรบและตั้งให้ เค้าท์ โฟล์ค เบอร์นาดอฟฟ์ (Count Folke Bernadotte) เป็นผู้ไกล่เกลี่ยแต่ก็ล้มเหลว ในที่สุดในปี ค.ศ.1949 ภายหลังจากการลอบฆ่าเบอร์นาดอฟฟ์โดยพวกหัวรุนแรงชาวอิสราเอล ดร.ราล์ฟ บันช์ (Dr. Ralph Bunche) ก็ประสบความสำเร็จในการเตรียมข้อตกลงฉันท์มิตรระหว่างอิสราเอล และผู้ต่อสู้ชาวอาหารับทั้งหมดออกจากอิรัก ได้มีการตกลงกันโดยอิสราเอลได้รับดินแดนมากกว่าที่เคยได้รับตามมติการแบ่งขององค์การสหประชาชาติ¹

รัฐบาลอิสราเอล

รัฐบาลชั่วคราวของอิสราเอลถูกก่อตั้งขึ้นในวันที่ 14 พฤษภาคม ค.ศ.1948 ชื่อหนึ่งอาจจะใหม่แต่ก็ใหม่เฉพาะชื่อเท่านั้น ทั้งนี้พระรัฐบาลนี้ได้เริ่มปฏิบัติหน้าที่โดยพฤตินัยมาหลายเดือนก่อนหน้านั้น ไม่นานนักภายหลังการออกเสียงเพื่อแบ่งปาเลสไตน์องค์การสหประชาชาติได้ส่งคณะกรรมการไปปาเลสไตน์เพื่อเปลี่ยนฐานะจากประเทศชั่วคราวเป็นอยู่ในอาณัติของอังกฤษมาเป็นประเทศ 2 ประเทศ แต่เนื่องจากไม่ว่าทั้งอาหารับหรืออังกฤษไม่เต็มใจที่จะร่วมมือกับคณะกรรมการ คณะกรรมการจึงทำงานลำพังกับชุมชนยิวโดยผ่านสภากองชาติและองค์การยิวเพื่อสร้างรัฐบาลอิสราเอล ในราวดันเดือนมีนาคม ค.ศ.1948 Jewish Provisional Council ซึ่งสมาชิกเลือกมาจากสมาชิกของสภากองชาติ และสมาชิกฝ่ายบริหารขององค์การยิว ได้ควบคุมดินแดนหลายแห่ง และมีหน้าที่รักษา

ดินแดนหลายแห่ง ไว้สำหรับกลุ่มชาวyiวิที่มีเชื้อสายจีนอยู่ในรัฐบาลกึ่ง ในวันที่ 14 พฤษภาคม ค.ศ. 1948 รัฐบาลชั่วคราวใหม่ ได้ถูกก่อตั้งขึ้นจากสมาชิกของ Provisional Council และองค์การยิว

ปัญหาปัจจุบันจำนวนมากเป็นภาระหนักแก่รัฐบาลชั่วคราว ปัญหาสำคัญประการแรก คือความสามารถของชุมชนyiในการขัดขวางการรุกร้ายล่าสุดท้ายนี้ยังคงกล่าวว่าประเทศที่มีอำนาจยิ่งใหญ่ทั้งหลายจะให้มีทางเลือกบางอย่างสำหรับการแบ่งความเป็นไปได้ของการแบ่งกลาโหมเป็นการข่มขู่อย่างแท้จริง ในต้นฤดูใบไม้ผลิ ค.ศ. 1948 เมื่อ เด็กที่ เบอร์นาดอฟท์ มาถึงพร้อมกับทางเลือกต่าง ๆ สำหรับความเป็นอิสระเพื่อยุติสิ่งแปรปรวน ที่องค์ การสหประชาชาติชาวอเมริกันเริ่มมีความคิดอย่างที่สองเกี่ยวกับการแบ่งและได้เสนอให้นำแผน trusteeship กลับมาอีก ถ้าเป็นเช่นนั้นความหวังของชาวyiวิถูกทำลาย ผู้นำใช้ออนนิสต์ตัดสินใจไม่ เอาใจใส่กับคำแก้ตัวทั้งหมดที่หน่วยงานที่ต้องการก่อตั้งประเทศyi ดังนั้น ในวันที่ 14 พฤษภาคม พากเข้าจึงประกาศความเป็นอิกราชของอิสราเอล การกระทำแบบเริ่มต้นอื่น ๆ เป็นการเลิกล้มข้อ จำกัดต่าง ๆ เกี่ยวกับการอพยพของyiซึ่งตั้งขึ้นโดยรัฐบาลอันติดข้องอังกฤษ และเป็นการ เลิกล้มข้อจำกัดเกี่ยวกับการขายที่ดิน และเปลี่ยน ยาaganah (Haganah) ซึ่งเมื่อก่อนผิด กฎหมาย ให้เป็นกองทัพป้องกันของอิสราเอล (Defense Army of Israel)

หน่วยที่สำคัญของรัฐบาลชั่วคราวคือสภาแห่งรัฐ (State Council) ซึ่งมีสมาชิก 38 คน เป็นตัวแทนจากพรรคร่วมเมืองจำนวน 12 พรรค พรรครามาไป (Mapai) มีที่นั่งถึง 12 ที่ พรรคที่ไม่ได้ เป็นใช้ออนนิสต์ คือ อาคูดา อิสราเอล (Aguda Israel) มีสมาชิก 2 คน และพรรครคอมมิวนิสต์มี สมาชิก 1 คน สถาปัตย์รัฐนี้ทำหน้าที่แทนรัฐสภา เนื่องจากเป็นไปไม่ได้ที่จะให้มีการเลือกตั้ง ในระหว่างที่เกิดสิ่งแวดล้อม รัฐบาลชั่วคราวนี้มีคณะรัฐมนตรี 13 คน เป็นตัวแทนจากพรรคร่วมเมือง 7 พรรค คณะรัฐมนตรีถูกเลือกโดยสภาแห่งรัฐจากสมาชิกของสภา ผู้นำทางการเมืองของ รัฐบาลคือ นายกรัฐมนตรี ซึ่งถูกแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี โดยเลือกจากผู้นำของพรรคร่วมเมือง ต่าง ๆ ขณะที่นายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าคณะรัฐบาลโดยตำแหน่ง แต่ประธานาธิบดีซึ่งถูกเลือกโดย สภาแห่งรัฐก็มีอำนาจเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เขาเป็นผู้นำแต่เพียงในนาม เดวิด บЕН ภูเรียน ซึ่งเคยเป็น ประธานขององค์การยิว ได้เป็นนายกรัฐมนตรีคนแรกของอิสราเอล ดร.ไวน์แมน ซึ่งเคยเป็น ประธานขององค์การยิวแห่งโลกได้เป็นประธานาธิบดีคนแรกของอิสราเอล

หน้าที่ทางบริหารทั้งหมดซึ่งเคยถูกดำเนินงานโดยสภาแห่งชาติระบบอันติดข้องอังกฤษ และองค์การยิวถูกเปลี่ยนมาสู่รัฐบาลอิสราเอล หน้าที่อันสุดท้ายซึ่งยังคงอยู่กับสภาแห่งชาติคือหน้า ที่ทางการศึกษาถูกเปลี่ยนไปสู่กระทรวงศึกษาธิการในเดือนกันยายน ค.ศ. 1948 ดังนั้นสมาชิกทั้ง

หมวดของรัฐบาลก็ถ้าออกจากรัฐบาลได้ การยิวในฐานะเป็นเครื่องเชื่อมระหว่างรัฐบาลอิสราเอลและยิวทั่วโลก

รัฐบาลใหม่นี้ได้ปฏิบัติงานขั้นพื้นฐานหลายอย่างและงานด้านนิติบัญญัติด้วย ซึ่งงานด่าง ๆ เหล่านี้ก็ถูกยกเป็นส่วนหนึ่งของระบบปรัชญาและรัฐธรรมนูญ ดังเช่น ศาลสูงสุดซึ่งถูกจัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายในเวลา 6 สิงหาคม นับจากได้เป็นอิสระได้ถูกยกเป็นรูปแบบที่ถูกกฎหมาย รูปการปกครองแบบปรัชญาได้นำมาจาก อังกฤษ เช่น ให้มีการประชุมสภานิติบัญญัติโดยเปิดโอกาสให้สมาชิกได้ซักถามและรัฐมนตรี เป็นผู้ตอบ ระบบการอภิปรายแบบอังกฤษและการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมาย ก็ ถูกนำมาใช้ กฎหมายส่วนใหญ่ที่ยังคงอยู่ภายใต้สมัยรัฐบาลอาณัติก็ถูกนำมาใช้โดยไม่มีการเปลี่ยน แปลง การพิพากษาคดีในศาลยังคงยึดแบบอย่างกฎหมายสามัญของอังกฤษและแม้แต่การบันทึก ใช้ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้อิสราเอลยังได้ใช้ตัวบทกฎหมายอุดตมานซึ่งอังกฤษได้รักษาไว้ภาย หลังมีรัชนาธิเบศเรืออุดตมาน²

ความแตกต่างกันทางการเมือง

ความเป็นประชาธิปไตยของอิสราเอลถูกแสดงลักษณะโดยความแตกต่างกันอย่างกว้าง ขวางของความคิดเห็นทางสังคมและการเมือง เปิดโอกาสให้มีการแสดงออกอย่างอิสระใน เรื่องต่าง ๆ เช่น พรรคราษฎร เมือง หนังสือพิมพ์ และองค์กรต่าง ๆ ทั้งทางด้านวัฒนธรรม ศาสนา และสังคม ชนกลุ่มน้อยหลายพวกและชนชั้นเล็ก ๆ สามารถวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลได้โดยเสรี ตัวอย่างที่เห็นชัดที่สุดก็คือพรรครคอมมิวนิสต์ใหม่ (New Communist) หรือคอมมิวนิสต์อาหรับ (Arab Communist) พรรคนี้นอกจากจะประกาศความสนับสนุนของตนที่มีต่อรัฐของอาหรับ ในปัญหาระหว่างชาติแล้ว ยังคงได้รับการพิจารณาว่าเป็นพรรคราษฎร เมืองที่ถูกกฎหมายและมี สมาชิกในรัฐบาลของอิสราเอลได้ พรรครคอมมิวนิสต์ใหม่หลายพรรครับเป็นตัวแทนในรัฐบาล ส่วนห้องถีนและในความเคลื่อนไหวของสมาคมการค้าด้วย

สาเหตุของความแตกต่างทางการเมืองสามารถพบได้โดยลักษณะดังเดิมที่เป็นแบบยุโรป ที่พรรคราษฎร เมืองเกือบทุกพรรครับเป็นตัวแทนในรัฐบาล พรรครคอมมิวนิสต์ใหม่เป็น แบบหนึ่งของกลุ่มใช้ออนนิสต์ในระหว่างการเลือกตั้งปี ค.ศ. 1977 8 ใน 13 พรรคร่วมชั้นและได้ที่นั่ง ในสภาเคนเนสท์ที่ 9 (Ninth Knesset) ล้วนมีด้วยกัน 120 ที่ในสภาคเคนเนสท์ที่ 1 ไม่มีพรรคราษฎร เมืองได้ชนะคะแนน

การเลือกตั้งแห่งชาติครั้งแรกของอิสราเอลเมื่อปี 1949 ในเดือนมกราคม ค.ศ. 1949 พรรคร 21 พรรคร แข่งขันกันเพื่อแบ่งที่นั่ง 120 ที่ในสภาคเคนเนสท์ที่ 1 ไม่มีพรรคราษฎร เมืองได้ชนะคะแนน

เสียงทวีมหันพอที่จะได้เสียงข้างมากในรัฐสภานับจากสภาคเนสເສເທທີ່ 1 ຈົນກະທັ້ງຄົງສກາ
ຄເນສເສເທທີ່ 9 ໃນປີ ດ.ສ.1977 ດັ່ງນີ້ອີສຣາເອລື່ງຖຸກປົກໂຄງໂດຍຮູບພາລົມ ຮະຫວ່າງສມັຍດັ່ງກ່າວ
ພຣຄກາຣເມືອງຕ່າງ ຖ້າອີສຣາເອລຖຸກເປີ່ນຢູບເປັນກາຣມກັນບ້າງ ແປ່ງເປັນແຂ່ງບ້າງ ທີ່ອີກລັບ
ມາຮັມກັນອີກຄັ້ງບ້າງ ອຍ່າງໄຣກົມມີກາຣເປີ່ນແປ່ງທີ່ສຳຄັນເພີ່ງເລັກນ້ອຍໃນໂຄງສ້າງທາງກາ
ເມືອງ ເນື່ອຈາກພຣຄຕ່າງ ຖ້າເກື່ອບທັ້ງໝາດຍັງຄົງຮັກໝາອຸດຄົດແບບໄຊອອນນິສົດທີ່ເປັນພື້ນຮູນຫຼຶ້ງແຕກ
ຕ່າງກັນໂດຍທ່າທິການເສຣະຮູກຈັສົງຄມແລກເຜື້ຍໜ້າກັນເປັນກາຣສ່ວນຕົວເທົ່ານັ້ນ

ຈົນກະທັ້ງກາຣເລືອກຕັ້ງແໜ່ງຫາຕີໃນປີ ດ.ສ.1977 ພຣຄກາຣເມືອງຂອງປະເທດສາມາຮົມແປ່ງອອກ
ເປັນກຸ່ມທີ່ສຳຄັນ 3 ກຸ່ມຄື່ອງ ກຸ່ມກຽມກຣ ກຸ່ມເອີ່ນຂວາ ແລກຸ່ມຄາສນາ ກາຍໃນແຕ່ລະກຸ່ມມີພຣຄ
ຕ່າງ ທີ່ຫລາຍພຣຄ ບາງຄັ້ງກີເປັນອັນຫິນອັນເດີວັກັນໃນສກາຄເນສເສເທ ບ່ອຍຄັ້ງກີແຕກແຍກເປັນໄໝ
ຕ່າງ ແລກແບ່ງຂັກັນ ບາງທີ່ແຍກອອກມາຈາກກຸ່ມໜີ່ແລ້ວໄປຮັມກັນອີກກຸ່ມໜີ່ ທັ້ງ ທີ່ພຣຄໄໝ
ຕ່າງ ມີກາຣເປີ່ນແປ່ງໂດຍສໍາເສມອແຕ່ຮະບບຂອງພຣຄກີຍັງມັນຄອງຢູ່ເສັງເກຕ ຈົນກະທັ້ງມີອ
ກຸ່ມກຽມກຣໄດ້ຊັ້ນຫະໃນກາຣເລືອກຕັ້ງແໜ່ງຫາຕີທຸກຄັ້ງ ແລກແມີພຣຄໄດ້ຫະເສີ່ງຂັກັນ
ທຸກຮູບພາລົມເປັນຮູບພາລົມຫຼຶ້ງຖຸກຕັ້ງໂດຍຜູ້ນໍາຫລາຍຄົນຂອງພຣຄກຽມກຣຈາກຫລາຍໄໝ
ຂະແໜເດີວັກັນກີມີຂັວນກາຣທີ່ຕ້ອງກາຣໃຫ້ມີກາຣເປີ່ນແປ່ງໃນຮະບບກາຣເມືອງຂອງປະເທດ ຄື່ອ Democratic
Movement for Change (DMC) ເປັນຕົວແທນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ໄໝພອໃຈກາຣກ່ອດັ່ງທີ່ແພ່ນຍາຍໄປທັ້ງປະເທດ
ໃນຕອນກິດສົງຄຣາມປີ ດ.ສ.1973 ເປັນທີ່ນໍາປະຫລາດໄຈພຣຄ DMC ໄດ້ເສີ່ງມາກພອທີ່ຈະເປັນພຣຄ
ໄໝຢູ່ອັນດັບ 3 ຂອງອີສຣາເອລ

ຮູບພາລົມ

ສກາຄເນສເສເທທີ່ 1 ທີ່ອີສກາແໜ່ງເຈີ່ວ ຖຸກຕັ້ງຂັ້ນໂດຍມີວັດຖຸປະສົງຄືທີ່ເປັນສກາຮ່າງຮູ້
ຮ່າມນູ່ຢູ່ ແຕ່ໄມ້ມີຮູບຮ່າມນູ່ຢູ່ເປັນລາຍລັກໝົດອັກນົກທີ່ຈະໄດ້ຮັບກາຣຕກລົງກັນ ແບ່ນຖຸເຮືອນຂັດຂວາງກາຣ
ຮັບເຂົ້າຮູບຮ່າມນູ່ຢູ່ກາຣມາໃໝ່ ນອກເສີ່ຈາກວ່າປະເທດຈະທດລອງກັບແບບຕ່າງ ທີ່ຂອງຮະບບກາຣປົກ
ກຣອງແລກແນວໂນມຂອງກາຣເມືອງທ່ານໄປໄດ້ປາກກູ້ນີ້ ເນື່ອຈາກປະເທດຍູ້ໃນສກາພຂອງກາຣອພພຂອງ
ໜ້າຍົວຈັກລ່າວຂ້າງຕັ້ນ ເນື່ອເຖິງວ່າຫລັກຂອງຮູບຮ່າມນູ່ຢູ່ທີ່ຈຸກນໍາມາໃໝ່ປັຈຸບັນຈະຕ້ອງພັນສມັຍ
ໃນໄມ້ຫ້າ

ທັ້ງ ທີ່ໄມ້ມີຮູບຮ່າມນູ່ຢູ່ທີ່ເຂົ້າເນື້ອໄວ້ຍ່າງແນ່ນອນ ແຕ່ກົງໝາຍຂ້ວຄວາກີໄດ້ຮັບກາຣເຫັນຂອບ
ຈາກສກາຄເນສເສເທ ແລກ ແດ້ໄກລາຍເປັນຮາກຮູານທາງກົງໝາຍຂອງກາຣປົງປົກຕິຈານຂອງຮູບພາລົມ ຮູບ
ແບບຮັບປັບລືຄຂອງຮູບພາລົມນໍາມາໃໝ່ເປັນກາເຊື່ອມລັກໝະຕ່າງ ທີ່ຂອງຮະບບພຣຄຫລາຍພຣຄ
ຫຼຶ້ງມີລັກໝະຄລ້າຍກັບສາຫະລຸຮູ້ຝ່າງເສດຖະກິນທີ່ 4 ຫຼຶ້ງຮະບບຮູ້ສກາເປັນໜ່ວຍການກາຣບົຣທາຮ່າງທີ່ເຂັ້ມ

แข็งที่สุด นายกรัฐมนตรีกลายเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดของรัฐบาล ทั้งนี้เพราะบุคคลิกลักษณะที่เด็ดขาดของเบนกูเรียน ขณะที่ประธานาธิบดีคือ ดร.ไวซ์แม่นมีลักษณะเลื่อนลงในพื้นฐาน ป่วยเป็นไข้ร่างกายไม่แข็งแรงพอที่จะเล่นบทบาททางการเมืองได้อย่างเต็มที่ สภาพเนสเซมมีอำนาจทางกฎหมายทั้งหมด การควบคุมทางคลังสามารถย้ายหรือถอนต้นตำแหน่งประธานาธิบดีโดยเสียงข้างมาก ดังนั้นในทางทฤษฎีสภาคเนสเซมเป็นหน่วยทางการเมืองที่สูงที่สุด แต่เนื่องจากการเมืองของอิสราเอลที่ประกอบไปด้วยพรรคร่วมกัน จึงทำให้อิทธิพลและเกียรติภูมิของรัฐสภาอ่อนแอลง

ความจริงแล้วในทางปฏิบัติ การเมืองอิสราเอลก็คือไม่มีพรรคร่วมกันที่แท้ต่างกัน พรรคร่วมกันมีเสียงข้างมากในรัฐสภา ระหว่างปี ค.ศ.1949 และ 1965 พรรคมานาไปซึ่งเป็นพรรคร่วมที่ใหญ่ที่สุดของอิสราเอลตามปกติมักจะได้รับเสียงมากกว่า 1 ใน 3 เล็กน้อย พรรคร่วมที่เป็นคู่แข่งที่ใกล้ชิดที่สุด และเป็นกลุ่มที่ขัดขวางที่สำคัญของพรรคมานาไปคือ Freedom Liberal Bloc มีขัยชนะเป็นที่ 5 ของเสียงโหวต แต่เนื่องจากไม่มีพรรคร่วมกันได้สามารถได้ขัยชนะเสียงข้างมาก รัฐบาลทุกรัฐบาลจึงเป็นแบบผสมกันมาไป โดยมีพรรคร่วมต่าง ๆ นับตั้งแต่พรรคร่วมอิสราเอล (Mapam)-ไปจนถึงพรรคร่างกายสุภาพที่อ้างอิงข้าว ดังนั้นรัฐบาลจึงมีนโยบายที่เข้มแข็ง บางครั้งก็เปลี่ยนไปทางซ้ายบางทีก็ไปทางขวา รัฐบาล Mapai-labor มีนโยบายเพื่อสวัสดิภาพของประชาชนให้ประชาชนกินดีอยู่ดีคล้ายกับรัฐบาลสังคมนิยมของอังกฤษ เบลเยียม หรือฝรั่งเศส

การเป็นรัฐบาลผสมและถูกควบคุมโดยพรรคร่วมกันมาไป จึงมักต้องการพรรคร่วมที่มีลักษณะประนีประนอม เช่น พรรคร่างกายสุภาพ หรือพรรคร่วมที่เป็นศูนย์กลาง เช่น เสรินิยม กลุ่มเสรีนิยมและกลุ่มศาสนาปฏิบัติคนเมืองเป็นผู้คอยตรวจสอบการณ์สังคมนิยมที่รุนแรงแบบมาร์กซิสต์ ซึ่งมีอยู่ในพรรคร่วมกัน ถึงแม้ว่าพรรคร่างกายสุภาพได้รับเสียงน้อยกว่า 15% ของเสียงโหวต แต่ความจำเป็นของการรวมสามาชิกของพรรคร่วมกันในคณะกรรมการรัฐมนตรีได้รับการยอมรับโดยการรวมกันของข้อจำกัดทางศาสนาซึ่งสั่งโดยพากหัวรุนแรงยิวออร์โดอกอซ ตัวอย่าง เช่น การจราจรทางอากาศระหว่างชาติและการค้าผ่านท่าเรืออิสราเอลถูกห้ามใน Sabbath มีข้อห้ามเกี่ยวกับการขนส่งสาธารณณะระหว่างเมืองสำคัญ ๆ ของอิสราเอลในวันเสาร์และเรื่องต่าง ๆ เช่น การแต่งงานหย่า และเรื่องส่วนตัวอื่น ๆ อยู่ภายใต้การควบคุมของผู้นำทางศาสนามากกว่าทางศาล วิกฤตการณ์ในคณะกรรมการรัฐมนตรีมีสาเหตุมาจาก การแตกแยกกันในรัฐบาลระหว่างกลุ่มศาสนาและกรรมกรในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาเรื่องศาสนาในโรงเรียน การทหารสำหรับผู้หญิง และคำจำกัดความที่ถูกกฎหมายของคำว่ามิยา อย่างไรก็ตามเรื่องสำคัญ ๆ เช่น ความปลดภัยของประเทศ นโยบาย

ต่างประเทศ ถูกกำหนดโดยกลุ่มมาไป ภายในพระครमธรรมกรุงธนบุรี ค.ศ.1973 และถูกกำหนดโดยเบนกุเรียน ขณะที่เข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

ระหว่างปีแรก ๆ ของการตั้งประเทศไทย เมื่อสมาชิกของรัฐบาลที่เป็นออร์โอดอกซ์ ได้ควบคุมประชารัฐ เนื่องจากความไม่สงบในประเทศ ทำให้รัฐบาลต้องหันมาใช้ความรุนแรงในการปราบปราม ทำให้เกิดการประดิษฐ์และจับกุมคนต่างด้าว รวมถึงชาวต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทย ทำให้ความไม่สงบในประเทศยังคงดำเนินต่อไป ต่อมาเมื่อ ออร์โอดอกซ์สูญเสียตำแหน่ง ทำให้นายที่หันสมัยกว่าถูกนำมายังตำแหน่ง

ก่อนที่ข้าราชการพลเรือนจะถูกทำให้หันสมัยโดยกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งถูกแนะนำขึ้นระหว่าง ค.ศ.1949 และ 1959 ความจริงก็คือพระครมเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการเลือกข้าราชการใหม่ เนื่องจากจะมีความเชื่อมโยงกับอุปกรณ์ทางการทหาร เช่น อาวุธและเทคโนโลยีที่มีความทันสมัย รวมถึงความสามารถในการต่อสู้ ตามปกติมักถูกผลักไส้ไปสู่ตำแหน่งที่เป็นอาชีพและเทคนิคมากกว่าบรรจุเข้าทำงาน ในตำแหน่งผู้กำหนดนโยบาย ทั้งนี้เพื่อระมัดระวังถูกสงสัยว่ามีความผูกพันใกล้ชิดกับอังกฤษ ความสัมพันธ์ส่วนตัวของข้าราชการก่อนสมัยรัฐบาลกึ่ง ในการทัพ และในกระบวนการได้ดิน อาภานาจ ได้นำบุคคลจำนวนมากเหล่านี้มาสู่ตำแหน่งสูงที่สำคัญโดยมิได้พิจารณาดูคุณสมบัติ เลย ในปี ค.ศ.1955 มีข้าราชการพลเรือนเพียง 17% ที่เป็นชาวอิสราเอลที่เกิดภายในประเทศไทย และอีก 40% เป็นพวกรที่เพิ่ง เดินทางเข้ามาภายหลังการก่อตั้งประเทศไทยในปี ค.ศ.1948

ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ.1967 เมื่อเริ่มเกิดสิ่งแวดล้อม 6 วัน กับอียิปต์ จอร์แดน และซีเรีย รัฐบาลสมถูกตั้งขึ้นโดยรวมพระครมเมืองทั้งหมดยกเว้นพระครมมิวนิสต์ พระครมของชาวยา อาหารและสาขาย่อย ๆ ที่มีผู้แทนน้อยกว่าลำดับที่ 6 ของทั้ง 120 ที่ในสภาคเนสเซท คณะกรรมการรัฐมนตรีประกอบด้วยเกหะล (Gahal) และผู้นำคือ เบกิน นับเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของประเทศไทย เนื่องจากปัญหาของความปลดภัยของประเทศไทยอย่างต่างประเทศ และความสัมพันธ์ระหว่างอิสราเอลกับอาหารในดินแดนที่ถูกยึดครองระหว่างสิ่งแวดล้อม ซึ่งปัญหาทั้งหมดเหล่านี้ มีอิทธิพลหนึ่งชีวิตทางการเมือง จึงมีความไม่ลงรอยกันเพียงเล็กน้อยในเรื่องความสามัคคี แห่งชาติภายในรัฐบาลสม เพาะต่างกันมุ่งสนับสนุนให้ต่อปัญหาสำคัญของประเทศไทย รัฐบาลใหม่เป็น การรวมกันอย่างกว้างของนักสังคมนิยมแบบมาร์กซิสต์ นักชาตินิยมปีกขวาและพวกหัวรุน แรงยิวอิร์โอดอกซ์ รวมทั้งเสรีชนชั้นกลางและนักชาตินิยมหัวปานกลางเนื่องจากสภาวะ สิ่งแวดล้อม จึงทำให้เรื่องที่เกี่ยวกับอาหารการกินของประชาชนมีความสำคัญเพียงเล็กน้อยใน ในนโยบายของพระครมต่าง ๆ เมื่อมีการแข่งขันหาเสียงสำหรับสภาคเนสเซทที่ 7 และในนโยบาย

ของรัฐบาลผสมที่เพิ่งก่อตั้งขึ้นใหม่ภายหลังการเลือกตั้งปี ค.ศ.1969

รัฐบาลผสมแห่งชาติมีอายุยาวนาน 3 ปี จนกระทั่งมีข้อตกลงเกี่ยวกับการหยุดยิงในเดือนกรกฎาคม ค.ศ.1970 รัฐบาลของอิสราเอล อีบีป์ ซีเรีย และจอร์แดน ภายใต้คำแนะนำขององค์การสหประชาชาติและได้รับความสนับสนุนโดยรัสเซีย จึงตกลงที่จะหยุดยิงเป็นเวลา 90 วัน ซึ่งระหว่างนั้นมีความพยายามอย่างมากในการต่อรองความปลอดภัยของประเทศและรับของอิสราเอลในเรื่องการหยุดยิงโดยเห็นว่าจะเป็นอันตรายต่ocommunity ของประเทศและได้ถอนตัวออกจากรัฐบาลเป็นการประท้วงต่อหน่อยดังกล่าว³

สังคมอิสราเอล

นับตั้งแต่ประเทศถูกก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1948 สังคมอิสราเอลยังคงเป็นแบบการอพยพหลังไหหลอย่างสม่ำเสมอ รูปแบบและอัตราของประชาชนดังเดิมของประเทศก็กำลังเปลี่ยนแปลงโดยสม่ำเสมอในอัตราที่เร็ว บางทีอาจจะมากกว่าในประเทศสมัยใหม่อื่น ๆ ความเปลี่ยนแปลงในสังคมอิสราเอลภายใน 1 ปี ก้าวไปไกลกว่าความเปลี่ยนแปลงที่ผ่านมา ในระหว่าง 3 ปีแรก ผู้อพยพจำนวนมากหลังไหเข้าสู่อิสราเอลมีจำนวนเท่ากับชาวเยวห์หมัดในวันที่รัฐถูกก่อตั้งขึ้น คลื่นแรก ๆ ของผู้อพยพที่มาถึงภายหลังก่อตั้งประเทศแล้วได้ทำให้ชาวเยวุโรปกล้ายเป็นชนกลุ่มใหญ่ ภายหลังปี ค.ศ.1951 อัตราการอพยพของชาวเยวุตะวันตกลดน้อยลงแต่เป็นการเริ่มต้นอพยพของผู้ที่มิใช่ชาวเยวุropic

ระหว่างสมัยรัฐบาลอาณัติพากอพยพพวกแรกมาจากกรุงเตหะราน ไปแลนด์ และเยอร์มันีได้นำสถาบันการเมืองแบบตะวันตกระบบเศรษฐกิจ ขนบธรรมเนียมประเพณีและกิริยาท่าทางการวางตัวมา กับพวกเข้าด้วย ทุกวันนี้พวกพากอพยพดังกล่าวอยู่คู่กับอิทธิพลเหนือรัฐบาล อุตสาหกรรมการค้า วัฒนธรรม และชีวิตสังคม ประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี สมาชิกส่วนใหญ่ของสภาคenedest ข้าราชการชั้นสูงและข้าราชการทหารชั้นกลางและต่ำกว่าล้วนเป็นเยวุropic มีเพียงในกองทัพเท่านั้นที่มิผู้นำที่เกิดภายในประเทศ คือมิได้เป็นพวกพากอพยพเข้ามา

อิทธิพลแบบสังคมนิยมรุนแรงมากจนกระทั่งสังคมอิสราเอลเป็นแบบ egalitarian มากที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ในปีแรก ๆ ของการก่อตั้งประเทศ ทั้ง ๆ ที่สมาชิกชาวอิสราเอลเพิ่มมากขึ้นและรายขึ้นแต่ความแตกต่างทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างชนชั้นสูงและชนชั้นต่ำก็ยังมีไม่น่า ข้าราชการของรัฐบาลที่มีรายได้สูงรวมทั้งประธานาธิบดี นายพล หรือรัฐมนตรี ได้รับเงินเดือนขึ้นพื้นฐานประมาณเพียง 3-4 เท่าของพากอพยพที่ทำงานอื่น ๆ เช่น เสมียนชั้นต่ำสุด จนกระทั่งปี ค.ศ.

1960 ชาวอิสราเอลที่มีอิทธิพลมากที่สุดอาศัยและทำงานในฐานะเป็นกรรมกรในไร่ในองค์การทางเกษตรกรรม ความเป็นผู้นำของพรรคราเมืองที่เข้มแข็งที่สุด เช่น มาไป มาจากสมาคมและองค์การในชนบท

ปลายปี ค.ศ.1960 โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลังสังคมปี ค.ศ.1967 ประเทศได้ประสบกับความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจอย่างใหญ่หลวง ซึ่งว่างทางสังคมและเศรษฐกิจได้เปิดกว้างมากระหว่างชาวyiวากับชาวตะวันออกคืออิหร่าน-แอฟริกาและระหว่างชาวyiวากับพวกยูโรป-อเมริกา (Ashkenazi) ในสมัยที่ประเทศร่วมรายคือระหว่าง ค.ศ.1967 และ 1973 ปรากฏว่ามีพวกเศรษฐีใหม่เกิดขึ้น ซึ่งฐานะทางสังคมและการติดต่อ กันระหว่างพวกเขาก็ได้ให้อิทธิพลทางการเมืองแก่เศรษฐีของประเทศและความร่วมมือกันของประเทศต่าง ๆ ให้ประโยชน์แก่อิสราเอลอย่างมาก เงินทุนจำนวนมากที่หลังไอลามาได้สร้างผู้ดีชั้นสูงพากใหม่เปรียบเทียบกับพวกก่อตั้งประเทศซึ่งเป็นพวกเก่าเมื่อเทียบกับการก่อตั้งของกรรมกรอิสราเอล (Histadrut) องค์การ yiวังซึ่งล้วนเป็นพวกเก่า ขณะที่ผู้นำที่มีคั่งทางอุดสาหกรรมได้รับอิทธิพลที่กว้างกว่าและมีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการกำหนดนโยบายมากกว่าพวกเก่า

พวกผู้ดีชั้นสูงใช้ออนนิสต์ใหม่เป็นชนชั้นเศรษฐกิจที่สูง การที่พวกเขาก็เป็นพวกเริ่มได้นำไปสู่การอุดสาหกรรม การบีบองกัน และการคลัง ในอดีตผู้นำใช้ออนนิสต์เป็นบุคคลสำคัญของข้าราชการโดยปราศจากการติดต่ออย่างแท้จริงกับประชาชนอาจมีการติดต่อ กันบ้างเพียงเล็กน้อย แต่ภายหลังสังคมเดือนมิถุนายน ผู้นำใช้ออนนิสต์พวกใหม่ได้ตัดขาดจากประชาชนโดยเด็ดขาด ทั้งนี้เนื่องมาจากการแตกต่างในลักษณะและความร่าเริงและแตกต่างโดยทางสังคม สิ่งที่เข้ามาแทนที่สังคมของลัทธิใช้ออนนิสต์ที่คลาสสิกกิคือ ความคิดของประเทศที่มีประสิทธิภาพซึ่งเป็นความคิดที่ได้อิทธิพลมาจากพ่อค้า นายธนาคาร มากกว่าพวกรุ่นเก่า เช่น เฮอร์เชล หรือไวซ์เมน

ภายหลังสังคมปี ค.ศ.1973 ความร่าเริงดังกล่าวได้เสื่อมลงซึ่งมีสาเหตุมาจากการบัญชาเรื่องค่าใช้จ่ายในสังคมประกอบกับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำของโลก ภาวะเงินเฟ้อได้ทำให้อิสราเอลอยู่ในความยุ่งยาก มีการสไตร์ทซึ่งแผ่ขยายทั่วไปและการคอร์ปชันก็เป็นบัญหานักสำหรับรัฐบาล

ชนกลุ่มน้อยชาวตะวันออก : ภายหลังปี ค.ศ.1950 พวกอพยพพวกใหม่มิได้มาจากการตะวันตกแต่เป็นชนกลุ่มน้อยชาวyiในโลกอาหรับ พวกอพยพชาวตะวันออกเหล่านี้มีกถุกเรียกว่า Sephardi (เพราะส่วนใหญ่มีตั้งเดิมมาจากชาวสเปน) รวมถึงชาวyiจากโมร็อกโก ตูนิเซีย ลิเบีย

แอลจีเรีย อียิปต์ เยเมน ซีเรีย อิรัก อิหร่าน ตุรกี และบอลข่าน ขณะที่อิสราเอลถูกก่อตั้งขึ้น ประชาชนเหล่านี้ที่อยู่ในปาเลสไตน์มีเพียง 11% ของชาวเยว่ห์หมด ในปี ค.ศ.1960 ภายใต้การอพยพของบุคคลเหล่านี้ได้ทำให้พวกรเขากลายเป็นชนกลุ่มใหญ่ ทำให้เกิดชุมชนยิวที่แบ่งแยกกันเป็น 2 กลุ่ม พวกริยาตะวันออกมีลักษณะหลายอย่างที่แตกต่างจากยิวตะวันตกขณะที่ทั้งสองฝ่ายนั้นถือศาสนาเดียวกัน แม้แต่รูปร่างพวกริยาตะวันออกมีลักษณะเหมือนประชาชนที่พวกรเขามีเชื้อตอยู่ร่วมกันมานานหลายชั่วอายุคน พวกรเข้าใช้ภาษาอา拉บิก ขนบธรรมเนียมประเพณีและวิถีชีวิตเป็นแบบตะวันออกมิใช่แบบตะวันตก

ิว่าหรับ คำว่า “ิว่าหรับ” เป็นคำที่ชาวญี่ปุ่นใช้เรียกชาวิวที่เคยอยู่ในประเทศอาหรับ พื้นเพของิว่าหรับมิได้ถูกเตรียมมาสำหรับชีวิตแบบตะวันตก ไม่เพียงแต่สำหรับชีวิตแบบพิเศษเลย แม้แต่ความต้องการแบบธรรมชาติมิได้รับการเตรียมพร้อม ความคิดเกี่ยวกับความจริงภักดีและความรับผิดชอบมีน้อย ดังนั้นความสงสัยของชาวตะวันออกที่มีตอรัญญาลและต่อสาขาว่าต่าง ๆ ของรัญญาลจึงมีมาก many จะเห็นได้ว่ามีการขัดขวางต่อการเสียภาษีและการควบคุมอื่น ๆ

เนื่องจากชาวิวเหล่านี้ขาดการศึกษาและขาดประสบการณ์จึงทำให้ชาวตะวันออกเหล่านี้เพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่ได้รับตำแหน่งหน้าที่ในรัญญาล ส่วนใหญ่ยังคงอาศัยอยู่ตามแหล่งเรื่องราวในขณะที่พวกริยานั้นถือศาสนาเดียวกันแต่เป็นพวกรตะวันตกมีการปรับปรุงฐานะให้ขึ้นเรื่อย ๆ ชาวตะวันออกได้อัตราค่าจ้างแรงงานต่ำ เป็นชนกลุ่มใหญ่ที่ต้องการความช่วยเหลือ มีเพียงจำนวนน้อยเท่านั้นที่ลงทะเบียนเรียนในมหาวิทยาลัยชั้นนำ รัญญาลมีความพยายามอย่างมากที่จะปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของพลเมืองที่ได้สิทธิพิเศษน้อยเหล่านี้ สิ่งที่รัญญาลกระทำการเป็นอันดับแรกคือการทำลายวัฒนธรรมแบบตะวันออกแล้วแนะนำวัฒนธรรมที่ทันสมัยกว่าเข้าแทนที่ นอกจากนั้นชาวตะวันออกยังได้รับบริการต่าง ๆ แบบญี่ปุ่น ไม่ว่าจะเป็นอาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย หรือการส่งไปเรียนที่โรงเรียนแบบญี่ปุ่นและสั่งสอนวิถีชีวิตแบบญี่ปุ่น อย่างไรก็ตามนักมนุษย์วิทยาของรัญญาล ตระหนักดีว่าชาวตะวันออกเหล่านี้กำลังเรียนเพียงลักษณะผิวน้ำของวิถีชีวิตแบบตะวันตกโดยปราศจากความเข้าใจถึงเหตุผลในการเรียนวิถีทั่วไป ไม่เหลือเชิง พวกรเข้าใจแต่ถือทางชีวิตแบบที่พวกรเขามี แต่ขณะที่เรียนแบบตะวันตกพวกรเขามิได้เข้าใจอย่างแท้จริง ผลที่ปรากฏบ่อยครั้งก็คือมีช่องว่างทางอารมณ์และวัฒนธรรมซึ่งมักจะยุติลงโดยการทำให้ศัลยกรรมเสื่อมไป ในหมู่ชาวตะวันออกพวกริยามีความรู้สึกถ่วงทางพวกริยานั้นผู้นำที่ได้รับอิทธิพลแบบญี่ปุ่นกว่ากำลังพยายามครอบงำวัฒนธรรมและวิถีชีวิตแบบตะวันตกเหนือชาวิว โดยปราศจากการพิจารณาว่าท่าที่และวิถี

ชีวิตที่แตกต่างกันของพวกราษฎร์เสริมสร้างการพัฒนาของอิสราเอลได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำให้อิสราเอลซึ่งชาวเชื้อชาติในตะวันออกกลางเหมือนกับประเทศอาหรับทั้งหลายหันนี้เพื่อจะเป็นประเทศต่าง ๆ ในตะวันออกกลางมีลักษณะเป็นแบบເອົ້າຍ່າມເມື່ອພວກເຂົ້າສົ່ງມີໃຫ້ເປັນແບບຕະວັນທຸກ

ชนกลุ่มน้อยอาหรับ : จำนวนชาวอาหรับที่อยู่ในปาเลสไตน์มีประมาณ 850,000 คน แต่ภายในประเทศปาเลสไตน์ครั้งที่ 1 ชาวอาหรับจำนวนมากได้อพยพออกจากปาเลสไตน์ไป เหลือเพียง 20% ของจำนวนตั้งกล่าวที่ยังคงอยู่ในปาเลสไตน์ต่อไป ระหว่างสังคมของคุณภาพทางการเมืองและเศรษฐกิจของพวกราษฎร์ทำลาย เมืองต่าง ๆ หมู่บ้าน ไร่นา และทรัพย์สินก็ถูกทำลาย หรือไม่ก็ถูกยึดครองโดยกองทหารอิสราเอล ผู้มีความรู้ชาวอาหรับปาเลสไตน์ ผู้นำทางศาสนาและการเมืองหนีออกจากประเทศไป สัญญาลักษณ์ของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชุมชนที่ยังคงอยู่ถูกทำลายเป็นดินแดนของศัตรูชาวอาหรับที่ยังคงอยู่ในอิสราเอลถูกทิ้งให้อยู่ในความยุ่งยากสับสนและความไม่แน่นอน

ตามมติแผนการณ์แบ่งปาเลสไตน์ขององค์การสหประชาชาติ อาหรับควรต้องประกอบด้วยเกือบครึ่งหนึ่งของประชาชน แต่ไม่มีแผนการณ์ที่ชี้เฉพาะเชื้อชาติทั้งชื่นโดยผู้นำอิสราเอลในอันที่จะเกี่ยวข้องกับพวกราษฎร์ แม้แต่หลักธรรมดาว่าด้วยการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันก็ไม่มี มีมติขององค์การสหประชาชาติและการประการอิสรภาพของอิสราเอลและมีกฎหมายฉบับแรกที่รับประกันสิทธิ์ความเป็นพลเมืองอาหรับ แต่ในตอนปลายเดือนพฤษภาคม ค.ศ.1948 สิทธิ์ต่าง ๆ เหล่านี้ถูกยกไป เหตุของสังคมรามผู้มีอำนาจชาวเยวุตดูชันกลุ่มน้อยชาวอาหรับว่าเป็นปัญหาประการหนึ่งของความปลอดภัยของประเทศ ดังนั้นดินแดนต่าง ๆ ที่มีชาวอาหรับอาศัยอยู่จึงมีกองทหารตั้งไว้ควบคุมระหว่างปีแรก ๆ ที่อิสราเอลได้รับอิสรภาพ ชาวอาหรับในทางทฤษฎีมีความเห่าเหินกับชาวเยวุอิสราเอลตามกฎหมายแต่กลับถูกทำให้เป็นบุคคลใต้บังคับของรัฐบาลทหาร พวกราษฎร์ในการเดินทางภายใต้กฎหมายปลายทางที่อยู่ในขอบเขตจำกัดและอยู่ใต้บังคับของกองทหาร ปอยครรภ์ถูกจับโดยผลการและปราศจากข่าวสารการพิจารณาตามกฎหมาย ถูกขับไล่ออกนอกประเทศหรือถูกขับไล่ไปสู่หมู่บ้านที่ห่างไกลในอิสราเอล ความไม่พอใจในหมู่ชาวอาหรับจึงมีมาก อย่างไรก็ตามความกดันของประชาชนเหล่านี้ค่อย ๆ บังคับรัฐบาลให้แก้ไขข้อจำกัดต่าง ๆ จนกระทั่งข้อจำกัดเหล่านั้นถูกลบล้างไปในปี ค.ศ.1866 ฐานะความเป็นอยู่ของชาวอาหรับอิสราเอลเหล่านี้จึงดีขึ้น

ในขณะที่ชาวอาหรับอิสราเอลมีสิทธิ์ออกเสียง นั่งในสภานาional เอก รับราชการในสำนักงานของรัฐบาล และมีความรู้ความสามารถกว่าที่เคยมี แต่ชาวอาหรับอิสราเอลก็เหมือนกับชาวเยวุตะวันออกคือเป็นประชาชนชาวตะวันออกที่กำลังพบว่าเป็นการยากที่จะปรับตนให้เข้ากับสังคม

ตะวันตกสมัยใหม่ จะเห็นได้ว่าชาวหมู่บ้านอาหารรับจำนวนมากยังคงสวมผ้าคลุมศีรษะตามประเพณี สวมเสื้อผ้ายาว ยังคงอาศัยอยู่ในบ้านที่มีห้องเดียว และมีชีวิตที่ขึ้นอยู่กับการเกษตรกรรมซึ่งเป็นแบบดั้งเดิม อย่างไรก็ตาม คุณค่าที่เพิ่มมากขึ้นและรายได้ที่มากขึ้นทำให้หมู่บ้านอาหารรับร่วมขึ้นอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน มาตรฐานการครองชีพที่ดีเห็นได้ชัดในการสร้างโรงเรียนใหม่ ถนน เรือ วิถุ และเสื้อผ้า การเปลี่ยนไปใช้เครื่องจักร การชลประทาน และเทคโนโลยีในการเกษตรกรรมได้ถูกนำมาสู่ท้องถิ่นต่าง ๆ โดยกระทรวงการเกษตรของอิสราเอล ได้ช่วยเพิ่มผลผลิตและทัดแทนจำนวนที่ดินของชาวอาหารซึ่งถูกยึดไป

ผลจากการที่ชนกลุ่มน้อยมีฐานะดีขึ้น ได้เพิ่มความขัดแย้งทางอารมณ์อย่างรุนแรง กล่าวคือ ขณะที่ชนกลุ่มน้อยได้รับการศึกษา มีความรู้มากขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องวิถีชีวิตแบบตะวันตก แนวทางประชาธิปไตย ความไม่พอใจกับฐานะชนชั้นที่ 2 ของตนก็เพิ่มมากขึ้นด้วย

อาหารอิสราออลและสังคม 8 วัน : ความพ่ายแพ้อย่างน่าเสียดายของอาหารในเดือนมิถุนายน ค.ศ.1967 มีผลกระทบที่สำคัญยิ่งต่อความสัมพันธ์ระหว่างชาวบิวด้าและชาวอาหารในอิสราเอล ภายหลังสังคมปรากว่าความรู้สึกชาตินิยมของชาวอาหารอิสราออลรุนแรงมากขึ้นและมีท่าทีที่แข็งกร้าวต่อต้านอิสราเอล จากการสำรวจความรู้สึกของชาวอาหารในอิสราเอล มีบันทึกตอนหนึ่งความว่า “บางทีฉันก็คิดว่า เราไม่ใช่ชาวอาหารที่แท้จริงหรือชาวอิสราเอลที่แท้จริง ทั้งนี้ เพราะในบรรดาประเทศอาหารทั้งหลาย พากเขาเรียกเราว่า “ผู้ทรยศ” และในประเทศอิสราเอล-เราก็เรียกว่า “สายลับ”....” ภายหลังการพ่ายแพ้ในเดือนมิถุนายน นักศึกษาชาวอาหารอิสราออลจำนวนมากคิดว่า สังคมครั้งที่ 4 เพื่อต่อต้านอิสราออลคงเมื่อยิ่ง ทั้ง ๆ ที่มีความพ่ายแพ้ในสังคมก่อนหน้านี้ถึง 3 ครั้ง นอกจากนั้นภายหลังสังคมอีกเช่นกันที่หนุ่มสาวชาวอาหารอิสราออลถูกจับในฐานที่ให้ความร่วมมือกับกองโจรอาหารปาเลสไตน์และองค์การต่าง ๆ ที่น่าเกรงขาม ภายหลังสังคมปี ค.ศ.1973 แนวโน้มดังกล่าวได้ทำให้จำนวนชาวอาหารอิสราออลที่สนับสนุนพรรคอมมิวนิสต์เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดนาซาเรท (Nazareth) แนวโน้มดังกล่าวเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

ถึงแม้ว่าฐานะของประเทศอิสราออลในตะวันออกกลางจะปลอดภัยและชนกลุ่มน้อยชาวอาหารก็ได้รับความเท่าเทียมกันทางการเมืองและเศรษฐกิจแต่ธรรมชาติพื้นฐานและความแตกต่างทางด้านมนุษยชาติก็จะยังคงสร้างความแตกแยกระหว่างชาวบิวด้าและชาวอาหาร คำถกเถียงหนึ่งซึ่งยังคงมีอยู่คือ ชาวอาหารในอิสราออลจะซึ้อนเองให้เข้ากับลักษณะของลัทธิชาตินิยมอิสราออลซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อมแบบยิว ที่เป็นแบบเฉพาะหรือไม่ และรัฐ

ยิวจะถูกตั้งขึ้นเพื่อเป็นที่ลี้ภัยสำหรับชาวyiวเมื่อนอย่างที่มีความหมายอยู่หรือบังคับความจริงรักภักดีทั้งหมดของชาวอาหารับอิสราเอลให้มีต่อรัฐyiวด้วย ประเด็นสำคัญก็คือการปกทางวัฒนธรรมของyiวซึ่งได้พัฒนามานานนับศตวรรษเป็นแบบชีวิตในยุโรปตะวันออกจะสามารถถูกลายเป็นมาตรฐานของชาวยิวได้หรือไม่

อย่างไรก็ตามทั้งชาวอาหารับอิสราเอลและชาวyiวตะวันออก แม้จะมีความรักต่อกันเพียงเล็กน้อยแต่พวกเขาก็มีปัญหามากมายที่เป็นแบบเดียวกัน ทั้งสองต่างมองตนเองว่าเป็นพลเมืองชั้นที่ 2 ถูกตัดขาดจากคำแห่งที่มีอำนาจและอิทธิพล รูปแบบของชีวิตแบบตะวันตกจะบังคับอยู่ต่อไปหรือมีอิทธิพลมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับอัตราการอพยพของชาวyiวตะวันออกและอัตราความเร็วของการรวมตัวกันระหว่างชาวอาหารับและชาวyiวตะวันออก กล่าวคือถ้าชาวyiวตะวันออกอพยพเข้ามาสู่ประเทศอิสราเอลมากขึ้นและสามารถรวมตัวกับชาวอาหารับซึ่งมีวัฒนธรรมตะวันออกคล้ายกันได้อย่างแท้จริงก็อาจจะสามารถช่วยให้ชาวyiวตะวันออกและอิสราเอลซึ่งเป็นแบบตะวันตก ในปี ค.ศ.1947 การแต่งงานระหว่างทั้งสองพวกก็ปรากฏขึ้นบ้างเป็นการเร่งขบวนการดังกล่าว การแต่งงานระหว่างyiวและอาหารับมีบ้าง ระหว่างyiวตะวันออกและตะวันตกก็เพิ่มขึ้นแต่ยังไม่แพร่หลาย⁴

ชาวyiวและลักษณะอนนิสต์

การก่อตั้งประเทศอิสราเอลได้เปลี่ยนพื้นฐานของความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนyiในปาเลสไตน์ (Yishuv) และyiวทั่วโลก จนกระทั่งปี ค.ศ.1948 ลักษณะอนนิสต์ได้เป็นตัวแทน “ประชาชนyiว” ทั้งชุมชนyiในปาเลสไตน์และพวกไชโอนนิสต์ในต่างประเทศมีส่วนร่วมกันในความพยายามสร้างประเทศyiว เมื่อก่อตั้งประเทศได้แล้วความสัมพันธ์ระหว่างประเทศyiวและyiวทั่วโลกก็ไม่กระฉับชัด ฐานะใหม่ทางกฎหมายได้ทำให้ความสัมพันธ์คลุมเครือ และตั้งแต่ปี ค.ศ.1948 ที่ก่อตั้งประเทศyiวได้กลายเป็นเรื่องของการตีความหมายต่าง ๆ นานา

นาย เบน ภูเรียน นายกรัฐมนตรีคนก่อนของอิสราเอลเป็นตัวแทนอุดมคติแบบไชโอนนิสต์ ที่คลาสสิก เขาอ้างว่า yiวทั่วโลกประกอบด้วยประชาชนหรือประเทศชาติ ซึ่งผูกพันกันในความจริงภักดีต่ออิสราเอล เขายังกล่าวว่า “ประเทศyiวได้ถูกตั้งขึ้นสำหรับพลเมืองของประเทศเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องป้องกันหรือรักษาสำคัญสำหรับการคงอยู่ของประชาชนyiว ในช่วงอายุคนของพวกเรา” ตามความคิดของนาย เบน ภูเรียน อิสราเอลมีความสำคัญเพาะเพียงแต่ภายในขอบเขตพรมแดนของประเทศ ประชาชนสามารถอาศัยอยู่โดยมีชีวิตอย่าง yiวเต็มที่

นักไชโอนนิสต์ชาวเมริคันส่วนใหญ่ที่มีความคิดเห็นต่างไปจาก นาย เบน ภูเรียน อ้างว่า ชาวyiวทุกคนไม่จำเป็นต้องรวมกันอยู่ภายใต้ประเทศอิสราเอล พวกรเขารู้สึกว่า yiวเป็นแบบ

ยิวโดยสมบูรณ์ในเดินแดนที่เป็นบ้านเกิดของพากเขาเอง และความผูกพันของพากเข้าต่ออิสราเอล เป็นเรื่องของวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ขึ้นอยู่กับความเป็นประชาชนธรรมชาติ มิใช่ขึ้นอยู่กับการเมือง

ความสัมพันธ์ระหว่างอิสราเอลและขบวนการใช้ออนนิสต์ทั่วโลกถูกกำหนดความหมายตามกฎหมายโดยสภาคเนสเซกในปี ค.ศ.1952 และต่อมาในปี ค.ศ.1954 ได้ตกลงทำสัญญาภันระวังรัฐบาลอิสราเอลและองค์การใช้ออนนิสต์ ขณะที่รัฐบาลสามารถเรียกร้องความสนับสนุนทางการเมืองจากยิวทั่วโลกได้เฉพาะทางด้านศิลธรรมอย่างเปิดเผยเท่านั้น รัฐก็ได้ทำสัญญาภันขบวนการใช้ออนนิสต์เพื่อให้รัฐได้รับการบริการอื่น ๆ เช่น ภาษี และความสนับสนุนทางช่าวสาร

ภายใต้การตรวจสอบที่ยังคงอยู่ ชาว_yiw ในประเทศอื่น ๆ รวมทั้งผู้สนับสนุนการก่อตั้งอิสราเอลที่มิได้เป็นใช้ออนนิสต์ ยังคงมีความรับผิดชอบต่อการให้ความช่วยเหลือในการอพยพและการสร้างประเทศชาติโดยผ่านองค์การยิวและองค์กรต่าง ๆ ที่เป็นสาขาเช่น American United Jewish Appeal สำหรับพวงกษ์พยาพากใหม่อยู่ในความรับผิดชอบของยิวทั่วโลกมิใช่เป็นความรับผิดชอบของอิสราเอลเท่านั้น ความจริงถ้าไม่ได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจำนวนมากจากยิวทั่วโลกระหว่างปีแรก ๆ ของการเป็นประเทศอิสราเอลแล้ว อัตราการอพยพอย่างสูงเข้าสู่อิสราเอลก็จะเป็นไปไม่ได้

กฎหมายของการกลับมาและกฎหมายสัญชาติได้ให้ความเป็นพลเมืองโดยอัตโนมัติแก่ชาว_yiw ผู้ต้องการจะได้ แสดงให้เห็นความสัมพันธ์เป็นพิเศษระหว่างอิสราเอลและยิวทั่วโลก โดยการให้สิทธิแก่ชาว_yiw ทุกคนทุกแห่ง มีข้อตกลงระหว่างสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันตะวันตกและรัฐบาลอิสราเอลซึ่งได้ตกลงเกี่ยวกับการชดใช้หนี้ที่อาชญากรรมนาซีกระทำต่อชาว_yiw ตามข้อตกลงนี้ได้พิจารณาอย่างแน่นอนว่าอิสราเอลเป็นสมือนผู้สืบมรดกของ_yiw รอบโลกกฎหมายและศิลธรรมมีการจ่ายเงินจำนวน 750 ล้านเหรียญอเมริกันให้แก่รัฐ_yiw เพื่อใช้หนี้ดังกล่าว

ส่วนรวมในเดือนมิถุนายน ค.ศ.1967 ให้ผลที่ซอกซ้ำแก่ชุมชนยิวทั่วโลก ในเวลาใกล้จะเกิดสงครามชาว_yiw จำนวนมากเชื่อว่าอิสราเอลมีอันตรายอย่างร้ายแรงและต้องเผชิญกับอันตรายของสัญญาสิ้น ในประเทศทางตะวันตกโซคชาตของอิสราเอลถูกเชื่อมโดยผู้นำชุมชน_yiw หลายแห่งพร้อมกับความสัมพันธ์ระหว่างชาว_yiw และชาวคริสต์ หลายคนยืนยันว่าถ้าอิสราเอลพ่ายแพ้แก่ฝ่ายอหารับจะมีผลในการฆ่าหมู่อีกรึหนึ่งในสัดส่วนเท่ากับการที่เยอรมนีเคยกระทำการชำระบะสังฆามชุมชน_yiw ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 อันตรายที่คาดไว้นี้ทำให้เกิดผลที่สำคัญต่อการรวมตัวกันของชุมชน_yiw ให้มีความเข้มแข็งในประเทศทางตะวันตกเกือบทั้งหมดและเพื่อสร้าง

ความสนใจที่มีต่อประเทศอิสราเอล ผู้นำทางศาสนาที่สำคัญจำนวนหนึ่งยังคิดว่า ถ้าอิสราเอลมีชัยชนะก็เหมือนกับปฏิหารย์และเป็นเหมือนเหตุการณ์สำคัญอันหนึ่งของประวัติศาสตร์ของประชาชนยิว

อย่างไรก็ตาม ชัยชนะอย่างปฏิหารย์ของอิสราเอลดูเหมือนจะมีผลกระทบต่อรูปแบบของการอพยพ ระหว่างช่วง 15 ปีก่อนสังคมชาวอพยพส่วนใหญ่จากເອົ້າເຊີຍແລະເອົາເກີດ ແຕ່ໃນช่วง 3 ปีภายหลังสังคมเดือนມิถุนายน ດ.ສ.1967 ຮູບແບບຂອງການອພຍພໄດ້ເປັ້ນໄປ ກລຳວັດທີ່ຜູ້ຕັ້ງຫຼັກແລ່ງໃໝ່ເກືອບທັ້ງໝາດມາຈາກຕະວັນເຕັກ ໃນປີ ດ.ສ.1970 ຂາວຍົວມີກິດລາຍເປັນກຸລຸ່ມຜູ້ອພຍພກລຸ່ມໃໝ່ທີ່ສຸດປະປາມນາກກວ່າ 6,000 ດາວ ປຣິມານກາຣເພີມເຂົ້າມີນາກກວ່າ 600-1,200 ດາວ ອພຍພໃໝ່ໜ້າຕະວັນຕະເກລ່ານີ້ມີປະໂຍ້ນຕ່ອກການພັດທະນາປະເທດຊາດຕີຢ່າງຮວດເຮົາທັງທຳນ້າທຳນ້າ ເຖິງການຄະຫຼາດແລະການຄະຫຼາດ ຊຶ່ງຊ້າຍໃຫ້ອີສຣາເອລີມີຄວາມເຈົ້າຢູ່ກໍາວໜ້ານາກກວ່າປະເທດເພື່ອນບ້ານອາຫັນໃນການດ້ານທ່ານ ອຸດສາຫກຮ່ມ ແລະການພັດທະນາອື່ນ ຈ

ກາຍຫັ້ງສັງຄຣາມປີ ດ.ສ.1973 ມີການອພຍພຂອງໜ້າຕະວັນຕະເກລ່ານີ້ໃໝ່ຈາກສະຫກພໂຊເວີຕ ມີປຣິມານເພີມເຂົ້າເຖິງ 50,000 ດາວຕ່ອປີ ແຕ່ກາຍຫັ້ງຈາກນີ້ໄໝ່ນາຈຳນວນຜູ້ອພຍພເກລ່ານີ້ກີດດັ່ງໂດຍຮວດເຮົາດ້ວຍເຫດຜູ້ 2 ປະກາຣ ອື່ນ ປະກາຣແຮກ ຮູ້ບາລູສເຊີຍອອກປະກາຄະເບີບສໍາຫັກການອພຍພອອກຈາກປະເທດໃຫ້ມີຄວາມເຄົ່າງຄົວມາກີ່ນີ້ ເພື່ອວ່າການອພຍພອອກຈາກປະເທດຂອງໜ້າຕະວັນຕະເກລ່ານີ້ໄດ້ຍັກ ໂດຍແພະຍົງຢ່າງຍິ່ງສໍາຫັກຜູ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດຮູ້ສູງທາງອາຊີຟແລະເຖົານີ້ ປະກາຣທີ່ສອງຍົງຮູ້ສເຊີຍຈຳນວນນັກທີ່ເດີນການມາຖື່ອີສຣາເອລີກອ່ານ ໄດ້ພັບສະກວະການດໍາຮັງອົບປໍວົງທີ່ລຳນາກ ໂດຍແພະຍົງຢ່າງຍິ່ງກາຍຫັ້ງເຕັກຫຼັກຈົກຕໍ່າຫັ້ງສັງຄຣາມ ປີ ດ.ສ.1973 ຈຶ່ງໃຫ້ຍົງຮູ້ສເຊີຍຈຳນວນນັກໄມ່ຕ້ອງການອພຍພໄປສູ່ອີສຣາເອລີ ໃນປີ ພ.ສ.1977 ເກືອບຄັ້ງທີ່ນັ້ນຂອງໜ້າຕະວັນຕະເກລ່ານີ້ປະປາມນາກ 30,000 ດາວ ໄດ້ເດີນການອອກຈາກສະຫກພໂຊເວີຕເພື່ອໄປສູ່ປະເທດອື່ນກ່ອນທີ່ຈະໄປສູ່ອີສຣາເອລີ

ຄວາມຊ່າຍເໜືອແລະອິທີພາຫາກການເມືອງຂອງໜ້າຕະວັນຕະເກລ່ານີ້ທີ່ມີຕ່ອປະເທດອີສຣາເອລີກໍາໃຫ້ເປັ້ນໄປໃດ້ໃນການຈັດການກັບທຽບພາກຮຽມชาຕີຂອງປະເທດເພື່ອຄວາມມັ້ນຄົງຂອງชาຕີ ແຕ່ກາຍຫັ້ງສັງຄຣາມປີ ດ.ສ.1973 ເມື່ອອີສຣາເອລີກໍາຕ້ອງແຂ່ງຂັນໃນເວົ້ອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດ້ານທ່ານ ກັບນ້ຳມັນຂອງອາຫັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທ່ານສູງຖື່ງ 40% ຂອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັ້ງໝາດຂອງຮູ້ບາລ ແລະ 30% ຂອງ GNP ໄດ້ຮັບຈາກຮູ້ບາລອເມົຣິກາ ໃນເວລາ 2-3 ປີກາຍຫັ້ງສັງຄຣາມອີສຣາເອລີກສາຍເປັນຜູ້ຮັບຄວາມຊ່າຍເໜືອຮ່າຍໃໝ່ຈາກຮູ້ບາລອເມົຣິກາ ຄວາມຊ່າຍເໜືອອັນນີ້ເຂົ້າສູ່ອັນດັບ 3 ຂອງການໃຫ້ຄວາມຊ່າຍເໜືອຕ່າງປະເທດປະຈຳປີຂອງເມົຣິກາ

ในปี ค.ศ.1970 สภาระทางเศรษฐกิจ ความยุ่งเหยิงทางการเมือง และความกดดันของอาหรับที่ยังคงมีอยู่ต่อไปในอิสราเอล เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีผู้อพยพออกจากอิสราเอล ไซอ่อนนิสต์จำนวนหนึ่งกล่าวว่า จำนวนชาวyiวิที่อพยพออกจากประเทศมีมากเกินเท่าจำนวนผู้อพยพเข้าสู่ประเทศไทยในปี ผู้อพยพออกมักเป็นผู้มีบัญหาหนัก ชาวyiวิทที่อพยพออกจากอิสราเอล (Jewish Yordim)-ส่วนใหญ่จะเป็นแพทย์ วิศวกร ครู นักวิทยาศาสตร์ และพวกรที่มีความชำนาญทางเทคนิค

ความช่วยเหลือและอิทธิพลทางการเมืองของชาวyiวัตระนัตก์ที่มีต่อประเทศไทยทำให้เป็นไปได้ในการแบ่งทรัพยากรของอิสราเอลให้แก่ความปลอดภัยของประเทศไทยในปี ค.ศ.1970 90% ของภาษีที่เก็บจากอิสราเอล 30% ของ GNP และประมาณ $\frac{1}{2}$ ของเงินทุนของประเทศไทยต้องอุดหนุนให้แก่จุดประสงค์ทางทหาร⁵

อิสราเอลและโลกอาหรับ

ความสัมพันธ์ที่ไม่แน่นอนระหว่างอิสราเอลกับ yiวัต์ โลกไใต้สร้างความยุ่งยากให้แก่อิสราเอลในการรวมตัวเข้ากับตะวันออกกลาง อาหรับซึ่งเป็นประเทศเพื่อนบ้านของอิสราเอลมิได้มองดูว่าอิสราเอลเป็นประเทศเล็ก ๆ ซึ่งมีอาณาเขตเพียง 8,000 ตารางไมล์ และประชาชนเพียง 2 ล้านครึ่งเท่านั้น อาหรับนิยรึ่งภาพไซอ่อนนิสต์ว่าเป็นสิ่งที่รวมไว้ซึ่งความจงรักภักดีและความสันนิหนทางด้านการเมือง วัฒนธรรม และศิลธรรม ในสายตาของชาวอาหรับ อิสราเอลเป็นอาณาจักรอันกว้างใหญ่ที่มีอำนาจมีอิทธิพลในการปกครองดังนั้นอาหรับจึงคิดเสมอว่าไซอ่อนนิสต์ซึ่งให้ความช่วยเหลืออย่างมากให้แก่อิสราเอลเป็นปีศาจที่น่ากลัว เป็นการข่มขู่ที่อันตรายเหมือนกับลักษณะมิวนิสต์

การที่ผู้นำไซอ่อนนิสต์ยืนยันบอยครั้งว่าอิสราเอลไม่มีนโยบายในการเรียกร้องเรื่องพรเมเดนไกลเกินพรเมเดนที่เป็นอยู่ การยืนยันดังกล่าวได้บรรเทาความไม่ไว้วางใจของอาหรับเพียงเล็กน้อยเท่านั้น การพัฒนาภายในประเทศอย่างเข้มแข็งและนโยบายต่างประเทศที่ก้าวร้าวของอิสราเอลมีมากขึ้นเป็น 2-3 เท่า ทำให้อาหรับไม่สามารถไว้ใจได้ที่เดียว อาหรับมักอ้างเสมอว่าลักษณะไซอ่อนนิสต์มีความทะเยอทะยานมากขึ้น ดังนั้นพวกเขาก็เชื่อว่านโยบายของyiวิในการเรียกร้องดินแดนให้มีมากขึ้นกว่าปัจจุบันยังไม่ถูกละทิ้งอย่างแท้จริง เพียงแต่ยังเฉยอยู่เท่านั้น

การพ่ายแพ้ทางทหารของกองทัพอารับในปี ค.ศ.1948 นั้น เป็นการย่อยับอย่างมากต่อความภาคภูมิใจในความเป็นชาติของอาหรับและการพ่ายแพ้ครั้งนี้ได้เพิ่มความรู้สึกห่วง恐กลัวและความชุ่นเคืองใจอย่างแรงต่ออิสราเอล สำหรับชาวตะวันออกกลางที่เป็นอาหรับเกือบทั้งหมดมองว่าอิสราเอลเป็นภัยคุกคามของลักษณะyiวิ จักรวรรดินิยมตะวันตก สำหรับพวกอาหรับที่มีหัวรุนแรงคิดว่า

อิสราเอลเป็นจุดด่างบนแผนที่ของตะวันออกอาหรับซึ่งจะต้องกำจัดให้สิ้นไป พากอาหรับคิดถึงการหลังไหลของชาวญี่ปุ่นเข้าสู่ปาเลสไตน์และการก่อตั้งรัฐตะวันตกบนชาวกาหกพังของอาหรับปาเลสไตน์ โดยนำไปเปรียบเทียบกับนโยบายของพากปาร์วินแอดวิซิริกาได้ซึ่งเป็นคนผิวขาวกลุ่มน้อยแต่เข้าไปมีอิทธิพลเหนือคนผิวดำซึ่งเป็นชนกลุ่มใหญ่ของประเทศ อาหรับกล่าวว่าหลักฐานของลักษณะการรัฐนิยมของอิสราเอลคือการสมรู้ร่วมคิดกับฝรั่งเศสและอังกฤษในการเข้าโฉมตือบิร์ตระหว่างปี ก.ศ.1956

การที่ประเทศอาหรับหลายประเทศได้เป็นสมาชิกในองค์การสหประชาชาติและรวมกันของความร่วร้ายทางน้ำมันในหลาย ๆ ประเทศ ทำให้อิทธิพลของอาหรับโดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกที่ 3 มีมาก มีผลให้อิสราเอลมีความเสียเบรียบมากขึ้น จะเห็นได้ว่าในปี ก.ศ.1973 ประเทศแอดวิซิริกาเกือบทั้งหมด รวมทั้งประเทศไทย ซึ่งอิสราเอลเคยมีความสัมพันธ์ก็ได้ทำลายความผูกพันทางการทุกด้านกับอิสราเอล ความพยายามของอาหรับในการโฆษณาชวนเชื่อว่าอิสราเอลมีลักษณะคล้ายกับระบบการปกครองที่แบ่งแยกผิวในโอดิเชียและแอดวิซิริกาได้ ได้ทำให้อิสราเอลโดดเดี่ยวและต้องแยกตัวออกจากประเทศโลกที่ 3 มากขึ้น จะเห็นได้ว่ามติขององค์การสหประชาชาติได้ประณามอิสราเอลว่ามีลักษณะเดียวกับระบบการถือผิวในแอดวิซิริกาได้และประณามลักษณะของอนนิสต์ว่าเป็นอุดมการของ การถือผิว

การที่ยังมีชาวอาหรับปาเลสไตน์อยู่ในสู่ประเทศตะวันออกกลางรอบด้าน ทำให้อาหรับยังคิดอยู่เสมอในอันตรายของอิสราเอลและในความพ่ายแพ้อย่างน่าอับอายในสงครามปาเลสไตน์ 3 ครั้งแรก ชาวอาหรับยังคงซึ่งให้เห็นอยู่เรื่อย ๆ ว่า ชาวอาหรับต้องสูญเสียไร์นา บ้านช่อง บริษัทร้านค้า และธุรกิจ ให้แก้อิสราเอลซึ่งได้ช่วยให้อิสราเอลมีความเจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว จะเห็นได้ว่าหลังปี ก.ศ.1948 การตั้งหลักแหล่งของชาวบิวจำนวน 370 แห่งแรก ประมาณ 350 แห่ง ตั้งอยู่บนที่ซึ่งเมื่อก่อนเป็นสมบัติของอาหรับ เมืองอาหรับ เช่น Jaffa Acre Lydda Ramle Baysan และ Majdal เมืองและหมู่บ้าน 388 แห่งตั้งอยู่ในอิสราเอล เมืองเหล่านี้ถูกพากอาหรับล้างทิ้งไปร้านค้า ธุรกิจ ถูกล้างทิ้งให้อยู่ในมือของชาวบิว รวมทั้งที่ดิน ไร์นา และพืชผลอีกจำนวนมาก การได้มาซึ่งทรัพย์สินของอาหรับปาเลสไตน์ดังกล่าวนี้ได้ช่วยให้อิสราเอลมีชีวิตอยู่ต่อไปได้อย่างสบายโดยสามารถใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างมากที่สุด

อย่างไรก็ตาม ในขณะเดียวกันอิสราเอลก็มีความกลัวโลกอาหรับอยู่มีเช่นน้อย ถึงแม้ว่าซัยชนะทางทหารจะให้ความมั่นใจแก่อิสราเอลมากกว่าเดิมก็ตามแต่อิสราเอลก็ได้ยินการชุมชนของอาหรับที่มีต่ออิสราเอลเป็นประจำจากวิทยุกระจายเสียงจากเมืองໄโคโร ดาวังกัส และแบบเดเด เป็นการ

กระจายข่าวและเตือนอย่างเดียวแล้วไม่มีสิ่นสุดว่าชาวอาหรับปาเลสไตน์จะได้รับการแก้แค้นแน่

จะเห็นได้ว่า การปิดคลองสูเออชไม่ให้เรือสินค้าอิสราเอลผ่านและการที่สันนิบาตอาหรับค่าว่า บานตรสินค้าอิสราเอล ตลอดจนการปฏิเสธในการเจรจาสันติภาพเกี่ยวกับฐานะเดิม ได้ซึ่งให้เห็นชัดว่าชาวอาหรับตั้งใจลองทำลายประเทศอิสราเอล อย่างไรก็ตามอิสราเอลก็ปฏิเสธการเรียกร้องของอาหรับเพื่อขอคืนดินแดนทั้งหมดที่อิสราเอลยึดไปในปี ค.ศ.1967

ความสัมพันธ์ระหว่างอาหรับและอิสราเอลเกี่ยวข้องกับการต่อสู้กันอย่างขึ้นในสองคราม เดือนมิถุนายน ค.ศ.1967 ซึ่งมีผลมาจากการคาดคะเนมิດโดยทั่งชาวอาหรับและอิสราเอล ในความเป็นจริงมันเป็นการขยายความเป็นศัตรูกันอย่างรวดเร็ว ซึ่งก็ได้ดำเนินมาแล้วตลอด 20 ปีก่อน หน้านี้นั้น เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามพรอมแಡนอย่างสม่ำเสมอระหว่างอิสราเอลและประเทศเพื่อนบ้านอาหรับได้นำไปสู่การข่มขู่และการแก้เผ็ดโดยอิสราเอล ด้วยการส่งกองทัพที่ยิ่งใหญ่พร้อมกำลังทางทหารไปสู่พรอมแಡนทั้ง 2 ข้าง ภายหลังจากที่ประธานาธิบดีนัลเซอร์แห่งอียิปต์ประกาศปิดช่องแคบติราনซึ่งเป็นจุดยุทธศาสตร์และสั่งให้กองกำลังสหประชาชาติถอนออกจากอียิปต์ อิสราเอลจึงเชื่อมั่นว่าอียิปต์ตั้งใจจะโจมตีอิสราเอล ดังนั้นในวันที่ 5 มิถุนายน อิสราเอลจึงเริ่มการโจมตีทางอากาศต่ออียิปต์ จอร์แดน ซีเรีย และอิรัก ทำลายกำลังทางอากาศของประเทศเหล่านั้น การต่อสู้จึงดำเนินต่อไปเป็นเวลา 6 วัน ผลของสองครามปรากฏว่ากองทัพอารับเป็นฝ่ายแพ้ อิสราเอลได้ครอบครองแนวนาวกาชาซซึ่งอียิปต์ยึดไว้ก่อนและแหลมซีไน ตลอดจนฝั่งตะวันตกของอาณาจักรซัชไมร์และที่ราบสูงโกลัน อิสราเอลปฏิเสธที่จะถอนตัวออกจากดินแดนที่ยึดได้โดยปราศจากการเจรจาลงกันโดยตรง อาหรับกล่าวหาอิสราเอลว่าก้าวร้าวและปฏิเสธที่จะเจรจาลงหรือรับรองอิสราเอลหรือทำสัญญาสันติภาพ จนกระทั่งปี ค.ศ.1970 เมื่ออียิปต์เสนอให้ยุติสงครามด้วยเงื่อนไขที่ยุติธรรม

สองครามไม่เพียงแต่ทำให้จำนวนผู้อพยพใหม่เพิ่มมากขึ้นแต่ยังทำให้อารมณ์ของนักชาตินิยมอาหรับลุกเป็นไฟมากไปกว่าเดิม ประเทศอาหรับตั้งใจจะนำความสูญเสียของพวกเขากลับคืนมา ขณะเดียวกันอิสราเอลก็ตั้งใจจะหาทางป้องกันมิให้ประเทศอาหรับทำการข่มขู่อีก

การที่อิสราเอลมีที่ตั้งที่เป็นจุดยุทธศาสตร์ได้ช่วยให้ประเทศได้เปรียบมีความเข้มแข็ง และสำหรับจุดประสงค์ในทางปฏิบัติทั้งหมดที่ยิ่งทำให้อิสราเอลกล้ายเป็นประเทศตะวันออกกลางที่มีอำนาจมากที่สุด ลักษณะที่ขัดกันในที่ตั้ง เช่นนี้ก็คือ ขณะที่กำลังความสามารถของอาหรับใน

การทำลายอิสราเอลมีน้อยกว่าที่เคยเป็น แต่จุดประสงค์ของอาหารในการกำจัดรัฐยิวแห่งนั้น มีมากกว่าที่เคยเป็นมาก่อน

ความอ่อนแอก็ไม่มั่นคงของอิสราเอลถูกแสดงให้เห็นชัดในเดือนตุลาคม ค.ศ.1973 เมื่ออียิปต์ และซีเรียเริ่มโจมตีอย่างน่าประหลาดใจ แรกที่เดียวได้ขึ้นไปกองทัพอิสราเอลกลับไปสูซีไนและที่รับสูงโกลัน ภายหลังการโจมตี อิสราเอลสามารถเป็นฝ่ายรุกได้บ้าง สร้างฐานสำหรับป้องกันหลายแห่งและเริ่มตัวเล็กเข้าไปในดินแดนอาหาร เครื่องมือและอาวุธที่ใช้ในสงครามยิ่งใหญ่มากเกินไป สำหรับอิสราเอลที่จะหามาได้เองโดยปราศจากความช่วยเหลือจากต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม ถ้าปราศจากความช่วยเหลือที่เมริกามีต่ออิสราเอลและที่รัสเซียมีต่ออาหาร ทั้ง 2 ฝ่ายจะไม่สามารถทำสงครามต่อสู้กันได้ตลอดเดือนตุลาคมเลย

ชาวอิสราเอลมีได้ประกาศว่าตนเป็นฝ่ายชนะสงครามหรือยอมรับว่าพ่ายแพ้ อย่างไรก็ตาม ชาวอาหารพิจารณาดูสงครามครั้งนี้ว่า เป็นชัยชนะครั้งแรกของพวากเข้าที่มีเหนืออิสราเอล การข้ามคลองสูเอซโดยกองทัพอียิปต์และความสามารถของกองทัพในการคงอยู่บนฝั่งตะวันออกของคลอง ได้กล่าวเป็นเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ในสายตาของชาวอาหาร ทั้ง ๆ ที่ค่าใช้จ่ายทั้งหมดของสองฝ่ายซึ่งชาติดิบารเบียและคูเวตได้ให้แก่อียิปต์และซีเรีย แต่ชัยชนะของอาหารก็ช่วยในการชดใช้ดุลย์ทางการเมืองในความพอดีของพวากชน โดยผ่านช้อตกลงปลดเปลือกที่เจรจาันระหว่างอิสราเอลและซีเรียและอียิปต์ พร้อมกับความช่วยเหลือของเมริกา หลังสงคราม ประเทศไทยอาหารทั้ง 2 ประสบความสำเร็จที่ได้รับดินแดนสำคัญที่ตนสูญเสียไปในปี ค.ศ.1967 ในปี ค.ศ.1977 ท่าทีของอาหารทั้งหลายที่มีต่ออิสราเอลได้เปลี่ยนไปโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในอียิปต์มีความเต็มใจที่จะแสวงหาการตกลงสันติภาพอย่างประนีประนอม อย่างไรก็ตามขณะที่อาหารยังมีความไม่พอใจและกลัวอิสราเอลอยู่ก็ตาม แต่ผู้นำอาหารจำนวนมากก็ได้ยอมรับความเป็นจริงของการคงอยู่ของอิสราเอลและยอมรับความจำเป็นในการอยู่ร่วมกันกับประเทศยิว ความคิดของการประนีประนอมในประเทศไทยอาหารมีมากกว่าก่อนโดยเฉพาะประเทศที่อยู่ติดหรืออยู่ใกล้ชิดกับอิสราเอล เช่น อียิปต์ ซีเรีย และจอร์แดน ซึ่งล้วนเป็นประเทศที่ต่อสู้มากที่สุดในสงคราม

ท่าทีของอาหารที่กำลังเปลี่ยนถูกการแสดงให้เห็นโดยการที่ประธานาธิบดี อันวาร์ชาดัก แห่งอียิปต์ได้เดินทางไปเยือนอิสราเอลในปี ค.ศ.1977 และเปิดการเจรจาสันติภาพกับผู้นำอิสราเอล ภายหลังจากที่เขากลับมาโคโรเข้าดำเนินงานสันติภาพต่อไป ได้เชิญอิสราเอลและประเทศกันชนให้มาทำการเจรจาตกลงกันในอียิปต์ อย่างไรก็ตามประเทศไทยอาหารจำนวนมากยังคงชัดชวางและไม่ยอมประนีประนอมใด ๆ ทั้งสิ้น ประเทศไทยหน้าของการขัดขวาง ได้แก่ ลิเบีย อิรัก และจี

เรีย สารานุรักษ์ประชาริปไตยประชาชนแห่งเยเมนใต้ และองค์การปลดอา geleสไตน์

การพัฒนาใหม่ภายหลังเดือนมิถุนายน ค.ศ.1967 ก็คือการเกิดขึ้นของการชาตินิยมอาหรับปาเลสไตน์ ซึ่งจุดประสงค์ของพวกเขามีใช้สันติภาพแต่การทำลายรัฐiyawัทั่งหมดและลัทธิไซอุนนิสต์ ขบวนการได้ก่อรูปขึ้นเป็นหน่วยกลัต้ายหรือกองโจรซึ่งปฏิบัติงานแบบบุกโจมิดินแดนที่ถูกยึดและปฏิบัติการอย่างโหดเหี้ยมต่อพลเมืองอิสราเอล การกระทำการของกองโจรดังกล่าวก็เพื่อเพิ่มความเกลียดชังอย่างรุนแรงที่มีต่อiyaw เพื่อทำให้พวกหัวป่านกลางในหมู่ทั้งiyaw และอาหรับอ่อนแอกลังและทำให้การเจรจาตกลงเพื่อสันติภาพมีหนทางน้อยลง

การตอบโต้อย่างเป็นทางการของอิสราเอลต่อขบวนการชาตินิยมปาเลสไตน์จะเห็นได้จากคำพูดของนายกรัฐมนตรี โกลดา เมร์ ที่ว่า “ไม่มีชาวปาเลสไตน์” อย่างไรก็ตามภายในการรัฐบาลก็มีความเห็นที่แตกต่างกัน ถึงแม้ว่าจะไม่มีข้าราชการของรัฐบาลคนใดเต็มใจยอมรับองค์การปลดอา geleสไตน์ หรือ PLO (Palestinian Liberation Organization) เพราะการขัดขวางขององค์การอย่างดื้อดึงต่อประเทศiyaw แต่ก็ยังมีชาวอิสราเอลบางคนยอมรับว่าชาวปาเลสไตน์มีสิทธิแห่งชาติเช่นกัน จะเห็นได้ว่าความยากลำบากในการได้รับการยอมรับต่อขบวนการแห่งชาติทั้ง 2 (iyaw และอาหรับ) เป็นพระภารกิจของดินแดนแห่งเดียวกัน อิสราเอลได้เปรียบมากกว่าทั้งนี้เพราะปาเลสไตน์ทั้งหมดอยู่ใต้การควบคุมของอิสราเอล สถานการณ์ยุ่งยากมาก เมื่อผลจากการเลือกตั้งปี ค.ศ. 1977 ซึ่งนาย เมเนเอม เบกิน (Menachem Begin) ได้เป็นนายกรัฐมนตรี เข้าขัดขวางการประนีประนอมเกี่ยวกับดินแดนซึ่งทำให้อโอกาสสำหรับการตกลงค่อนข้างจะมีดมน จนกระทั่งการมาเยือนของชาดักท์

ถ้าหากว่าท่าทีขึ้นพื้นฐานของทั้ง 2 ฝ่ายเปลี่ยนไปในเรื่องเกี่ยวกับพรอมเดนอาหรับอิสราเอล อาจจะเป็นไปได้ที่ความสัมพันธ์ระหว่างคู่ปรับกษัติมั่นคง ถ้าประเทศอาหรับรับรับเอาเทคโนโลยีและเทคโนโลยีแบบตะวันตกมาใช้ อาจทำให้ภาพของอิสราเอลที่เป็นลัทธิจักรวรรดินิยมแบบตะวันตกน้อยลงในใจของอาหรับ ความเป็นศัตรูกันก็อาจจะน้อยลง ขบวนการดังกล่าวไม่สามารถถูกบังคับได้ แต่จะค่อยๆ ปรากฏขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมขึ้นพื้นฐาน

เมื่อถึงเวลานั้น การคงอยู่ของอิสราเอลขึ้นอยู่กับความผูกพันอย่างใกล้ชิดกับตะวันตก สิ่งนี้ในด้านของมั่นคงก็ทำให้เกิดลักษณะอย่างหนึ่ง กล่าวคือ ท่าทีของอาหรับที่เป็นศัตรูกับอิสราเอลได้บังคับให้อิสราเอลแสวงหาความผูกพันที่ใกล้ชิดมากกว่าเดิมกับตะวันตกและกับiyaw โลก ซึ่งเป็นการเรียกหาความปลอดภัยจากต่างประเทศ ในขณะเดียวกันก็ทำให้ความเกลียดชังและโกรธแค้นของอาหรับที่มีต่อประเทศiyaw เพิ่มมากขึ้นอีกหลายเท่า⁶